

मधेशमा गुणस्तरीय स्वास्थ्य, शिक्षा र विशेषज्ञ सेवा विस्तार गर्न विधेयक आवश्यक

टुडे समाचारदाता
जनकपुरधाम । स्वास्थ्य तथा खाद्य स्वच्छतामन्त्री निशा मेहताले मधेश प्रदेशमा गुणस्तरीय स्वास्थ्य शिक्षा विस्तार, दक्ष जनशक्ति उत्पादन तथा विशेषज्ञ स्वास्थ्य सेवा विस्तारका लागि छुट्टै विधेयक ल्याउनुपर्ने बताएकी छन् ।

प्रतिनिधिसभामा रामराजा प्रसाद सिंह स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठान स्थापना गर्न बनेको विधेयक, २०८३ माथि उठेका प्रश्नको जवाफ दिँदै उनले संविधानले सुनिश्चित गरेको स्वास्थ्यसम्बन्धी हकलाई थप प्रभावकारी रूपमा कार्यान्वयन गर्नेक्रममा छुट्टै विधेयक ल्याइएको बताइन् ।

उनले संविधानको धारा ३५ ले प्रत्येक नागरिकलाई आधारभूत स्वास्थ्य सेवा निःशुल्क प्राप्त गर्ने हक सुनिश्चित गरेको तथा आकरिमक स्वास्थ्य सेवाबाट कसैलाई वर्जित गर्न नहुने व्यवस्था गरेको उल्लेख गरिन् ।

संविधानको धारा ५१ ले पनि जनस्वास्थ्यमा लगानी बृद्धि, गुणस्तरीय स्वास्थ्य सेवामा सहज र समान पहुँच तथा स्वास्थ्य

अनुसन्धानमा जोड दिँदै स्वास्थ्य संस्था र स्वास्थ्यकर्मीको संख्या बढाउँदै लैजानुपर्ने व्यवस्था गरेको उनको भनाइ छ ।

मन्त्री मेहताले जनाए अनुसार अन्य प्रदेशमा स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठान स्थापना भई सञ्चालनमा रहे पनि मधेश प्रदेशमा हालसम्म त्यस्तो प्रतिष्ठान स्थापना तथा सञ्चालन हुन सकेको छैन ।

प्रदेशिक सन्तुलन कायम गर्दै मधेशका नागरिकलाई आफ्नै प्रदेशमा गुणस्तरीय स्वास्थ्य शिक्षा र विशेषज्ञ स्वास्थ्य सेवा उपलब्ध गराउन प्रतिष्ठान आवश्यक रहेको उनले बताइन् ।

प्रतिष्ठान स्थापनाका लागि रामराजा प्रसाद सिंह स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठान पूर्वाधार तयारी विकास समिति (गठन) आदेश, २०८० जारी भई पूर्वाधार निर्माण तथा तयारीका काम अघि बढिरहेको उनले बताइन् । स्वास्थ्यमन्त्रीले समितिको पहिलो बैठक २०८१ वैशाख २ गते बसेकाले प्रतिष्ठानसम्बन्धी कानुनी व्यवस्था यथाशीघ्र तयार गर्नुपर्ने बताइन् ।

जनकपुरधाम संरक्षित क्षेत्र घोषणा

जानकी मन्दिर नै अल्मलमा, तीन निकायबाट रोक

टुडे समाचारदाता
जनकपुरधाम । सरकारले जानकी मन्दिर समेत समावेश रहने गरी परिक्रमा सडकको विभिन्न चोकलाई चार किल्ला तोकेर संरक्षित क्षेत्र घोषणा गरेपछि अहिले मन्दिर नै अल्मलमा परेको छ ।

जनकपुरधाममा आयोजना हुने र जानकी मन्दिरले आयोजना गर्ने सबैभन्दा ठूलो महोत्सव रामजानकी विवाह महोत्सव(विवाह पञ्चमी) आउन लागेको छ ।

रामजानकी विवाहपञ्चमी महोत्सवको तयारी शुरु भइसक्नु पर्ने थियो । तर गुठी संस्थान, पुरातत्व बिभाग र नेपाली सेनाको प्रकौली गणले मन्दिरमा भौतिक संरचनामा कुनै कार्य गर्न रोक लगाएको छ ।

गुठी संस्थानले मन्दिरको भौतिक कार्य गर्ने जनाउँदै महन्त रामतपेश्वर दास वैष्णवलाई समन्वय नगरी कुनै कार्य नगर्न निर्देशन दिएको छ । पुरातत्व विभागले पनि महन्त दासलाई भौतिक संरचना सम्बन्धी कुनै कार्य नगर्न जनाउ दिएको छ ।

नेपाली सेनाको महोत्तरी जिल्लाको प्रकौलीस्थित गणबाट पनि मन्दिरको रंगरोगनलगायतका कार्यहरू गर्ने जनाउँदै महन्तलाई त्यस सम्बन्धी कार्य नगर्न जानकारी गराएको छ ।

विवाह महामहोत्सवमा मन्दिरको रंगरोगन लगायतका सौन्दर्यीकरणको कार्य महन्त दासले नै गराउँदै आएका छन् । सरकारी निकायहरूबाट रोक लगाइएकोले

मन्दिरकोभौतिकसंरचना, रंगरोगन लगायतका सौन्दर्यीकरणको क ा य नगर्ने जानकी मन्दिरकामहन्त रामतपेश्वर दासलेबताएका छन् ।

‘मन्दिरमा रंगरोगन गर्न धेरै समय लाग्ने

गरेको छ’ उनले भने, मन्दिरमा बनाइएका बुझ्नुहोस् फरक फरक किसिमको रंग लागेकोले त्यस अनुसारको काममा समय लाग्छ । ‘सरकारी निकायहरूले काम गर्न नभनेकोले मपनि चुप लगाएको छु’ उनले भने, बिबाहपञ्चमीको तयारीमा पनि म लागेको छैन ।

विगत वर्षहरूमा महन्तले विवाहमहोत्सवको तयारीका लागि सर्वपक्षीय बैठक बोलाउने र कार्य विभाजन गरी मेलाको व्यवस्थापन गर्थे । ‘यस पटक हामीलाई केही नगर्न निर्देशन दिएकोले चुप लगाएर बसेको छु’ महन्त दासले भने,

अहिले हामी भगवानको दैनिक पूजाआजा बाहेकको कार्यहरू गरिरहेका छौं ।

जानकी मन्दिरको भित्रि परिसरमा लगाइएको टायल्सहरू उप्केर कुरूप बन्न थालेको छ । बाहिरी परिसरमा पनि टायल्सको अवस्था राम्रो छैन । मधेश प्रदेश सरकारले मन्दिरलाई सुन्दर बनाउन टायल्स लगाएको थियो । तर कमसल टायल्स रहेको कारण प्रारम्भदेखि नै उफिक्ने र फुट्ने समस्या भएको हो ।

जानकी मन्दिरको मूल संरचना लगायत बाहिरी संरचनामा समेत बृहत्तर जनकपुर

क्षेत्र विकास परिषद्ले विद्युतीकरणको कामगर्दा मन्दिरभर नै प्वाल परेको छ । वर्षाको पानी पर्दा मन्दिर निर्माण गरिएको सुखी बन्न थालेको छ ।

पुरातत्व विभागलेविगतमा जानकी मन्दिरको दक्षिण तर्फको छानामा हिल्टी चलाएर फुटाएको थियो । छाना चुटेको भन्दै ठूला किसिमको हिल्टी चलाएर मर्मत पुरातत्व विभागले गर्दा त्यसको आलोचना भएको थियो ।

नेपाल सरकारले संरक्षित क्षेत्र घोषणा गरेको सीमाभित्र के गर्ने ? र के नगर्ने ? नागरिक बढापत्र जारी गरेको छैन । संरक्षित

क्षेत्र भित्र कस्ता कारोबार हुने र नहुने ? अहिले सरकारले तोकेको छैन ।

जानकी मन्दिरको सञ्चालन विधि परम्परागत गुरु शिष्यको चलन अनुसार हुने अथवा सरकारले दृष्ट स्थापना गरी सञ्चालन गर्ने त्यो पनि टुंगो लागेको छैन ।

जानकी मन्दिर जनकपुरधामको मात्र नभइ संसारकै सनातन धर्मावलम्बीहरूको आस्थाको केन्द्र हो । सनातन धर्मावलम्बीहरूको आस्थासित जोडिएको धरोहर जानकी मन्दिर हो ।

सरकारले जनकपुरधामको धार्मिक र सांस्कृतिक महत्वलाई अक्षुण्ण राख्न महत्वपूर्ण निर्णय गरेको छ । तर निर्णय गरेर मात्र पुग्दैन । विगतमा पनि परिक्रमा क्षेत्रलाई मध्यमोस निषेधित क्षेत्र घोषणा गरेको थियो ।

जानकी मन्दिरमा महन्तले परम्परागत रूपमा गर्दै आएको कार्यमा रोक लगाउने निकायहरूले आफ्नो स्तरबाट परम्परागत कार्यहरूलाई निरन्तरता दिन आवश्यक छ ।

‘जानकी मन्दिरको गर्भगृहमा रहेका भगवानहरूको चौदीको आभूषणहरू मर्मत र थप गर्नुपर्ने छ’ महन्त दासले भने, विवाहमहोत्सवमा आसनको पनि सौन्दर्यीकरण गरिन्छ । तर सम्बन्धित निकायहरूले फोन र भेटेर कार्य नगर्न भन्नु बाहेकको थप जानकारी दिएको छैन ।

जानकी मन्दिर स्वयं छुट गुठी रहेको थियो । हाल गुठी संस्थानले जानकी मन्दिरलाई पूर्ण रूपमा आफ्नो मातहत लिएको छ ।

कोशीको बाढीले वर्षेनी विस्थापित हुँदै सुकुमवासी, ५२३ परिवार प्रभावित

टुडे समाचारदाता
जनकपुरधाम । कोशी नदीको बाढी सप्तरीका तटीय वस्तीका लागि वर्षेनी दोहोरिने विपत्ति बनेको छ । सुरक्षित बसोबासको अभावमा नदी किनार र तटबन्ध आसपास बस्दै आएका सुकुमवासी परिवार बाढी आउनासाथ घर छोडेर सडकपेटी, तटबन्ध र अग्ला स्थानमा आश्रय लिन बाध्य छन् । यस वर्ष पनि हनुमाननगर कंकालिनी नगरपालिका र तिलाठी कोइलाडी गाउँपालिकाका गरी कम्तीमा ५ सय २३ परिवार बाढीबाट प्रभावित भएका छन् ।

सप्तरीको हनुमाननगर कंकालिनी नगरपालिका-७ मा पर्ने मुसहरीकी ४५ वर्षीया रामकुमारी सदा तीन दिनदेखि बालबालिकासहित सडकपेटीमा टाँगिएको त्रिपालमुनि रात काटिरहेकी छन् । बिहीबार आँगनमा पसेको पानी शुक्रबार भान्छासम्म पुगेपछि उनी घर छाड्न बाध्य भइन् । सडकभन्दा तल बाढी बगेकाले तीन जना साना बालबालिकालाई छोडेर खाना पकाउनसमेत नसकेको उनले बताइन् ।

शनिबार बालबालिकालाई चाउचाउ खुवाएर दिन कटाए पनि आफू भने भोकै सुत्नुपरेको उनको गुनासो छ ।

सदाका लागि यो पहिलोपटकको विपत्ति होइन । तीन पुस्तादेखि यही क्षेत्रमा बस्दै आएको उनको परिवार हरेक वर्ष कोशीको बाढीमा घर डुब्ने र सुरक्षित ठाउँ खोज्दै विस्थापित हुने गरेको छ । अन्यत्र जग्गाजमिन नभएकाले बाढीको जोखिम थाहा हुँदाहुँदै पनि यही बस्न बाध्य भएको उनी बताउँछिन् ।

चुनावका बेला सुरक्षित बसोबासको आश्वासन पाउने गरे पनि समस्या दशकौँदेखि जस्ताको तस्तै रहेको उनको भनाइ छ ।

मुसहरी टोलमा वडा नम्बर ७ र ५ का गरी २५ परिवार अहिले त्रिपालमुनि बसिरहेका छन् । बाढीले घरसँगै उनीहरूका चापाकलसमेत डुबाएको छ । ५८ वर्षीय शिवु सदा आधा डुबेको चापाकलको पानी पिउन बाध्य छन् ।

सुरक्षित बसोबासको माग गर्दै पुस्तेँ बिते पनि आफूहरूको समस्या समाधान नभएको उनको गुनासो छ ।

कोशीको पश्चिमी तटबन्धभन्दा पूर्वतर्फका मुसहरी, सखुवा र गोबरगाढालगायत बस्तीमा वर्षेनी बाढीको जोखिम रहँदै आएको छ । विगतका बाढीमा पनि यी बस्तीका घर डुबानमा पर्ने, परिवार विस्थापित हुने, खाद्यान्न

तथा पशुचौपायामा क्षति पुग्ने र दैनिक जीवन प्रभावित हुने गरेको स्थानीयको भनाइ छ ।

सुरक्षित बसोबासको स्थायी व्यवस्था नहुँदा बाढी घटेपछि परिवारहरू पुनः जोखिमयुक्त बस्तीमै फर्किनुपर्ने अवस्था छ ।

हनुमाननगर कंकालिनी नगरपालिका-१३ मा पर्ने गोबरगाढाका मात्रै १५० परिवारका घर पूर्ण रूपमा डुबानमा परेको नगरप्रमुख वीरेन्द्र माझीले बताए । टापुमा बसोबास गर्ने केही परिवारलाई वस्तीभन्दा पश्चिमतर्फ अग्लो स्थानमा निर्माण गरिएका १० वटा टेन्ट हाउसमा सारिएको छ । वर्षा र बाढीको पूर्वजानकारी पाएपछि परिवारहरूलाई सुरक्षित स्थानमा सार्न खोजिए पनि सबै स्थानान्तरण हुन तयार नभएको उनले बताए ।

माझीका अनुसार हनुमाननगर कंकालिनी नगरपालिका-१२ का २ सय तथा वडा नम्बर ७ र ५ का १ सय ५४ परिवारका घर पनि डुबानमा परेका छन् । बाढीका कारण खाना पकाउनसमेत समस्या भएपछि नगरपालिकाले शनिबार साँझदेखि पुरानो नगरपालिका कार्यालय भवनमा निः शुल्क मेस सञ्चालन गरेको छ । बाढी प्रभावितलाई दिनमा दुई छाक खाना खुवाउने व्यवस्था गरिएको नगरपालिकाले जनाएको छ ।

गत शुक्रबार गोबरगाढामा पाँच वर्षीय बालकको कोशीको बाढीमा डुबेर मृत्यु भएको नगरप्रमुख माझीले बताए ।

यस्तै, तिलाठी कोइलाडी गाउँपालिकाका वडा नम्बर ४ का ११ र वडा नम्बर ५ का ८ गरी १९ परिवारका घरमा पनि बाढी पसेको छ ।

कोशी नदीको पश्चिमी बाँध आसपासका घरमा पूर्ण रूपमा पानी पसेपछि प्रभावित परिवारलाई गाउँपालिकाले खाद्यान्नसहित राहत सामग्री वितरण गरिरहेको छ । पहिलो चरणमा प्रतिपरिवार २५ किलो चामल, ३ किलो भुजा, २ किलो चिउरा, १ लिटर तेल, नुन, भुजिया, चाउचाउ, त्रिपाल, भुल र ब्ल्याकेटलगायत सामग्री वितरण गरिएको गाउँपालिका अध्यक्ष अरुणकुमार मण्डलले बताए ।

बाढीको जोखिम कम गर्न सुरक्षाकर्मीसमेत परिचालन गरिएको छ । सशस्त्र प्रहरी बल नेपाल नं. ६ गण हेडक्वार्टर सप्तरीले कोशी तटीय क्षेत्रमा डीएमटी म्यानेजमेन्ट टिमका उद्धार टोलीलाई ‘हाई अलर्ट’ मा राखेको छ । तटीय तथा अन्य बाढी प्रभावित क्षेत्रमा ३२ जनाको डीएमटी टोलीसहित ५ सयभन्दा बढी सुरक्षाकर्मी परिचालन गरिएको सशस्त्र प्रहरी उपरीक्षक नवीनसिंह राईले बताए । उद्धारका लागि दुई च्याप्टर र तीन मोटरबोट तयारी अवस्थामा राखिएका छन् ।

शनिबार रातिको तुलनामा आइतबार साँझ कोशीको पानीको बहाव केही घटे पनि तटीय वस्तीमा जोखिम भने कायमै छ । हरेक वर्ष बाढीपछि राहत र उद्धारमा ठूलो प्रयास हुने गरे पनि दीर्घकालीन सुरक्षित बसोबासको व्यवस्था नहुँदा सुकुमवासी परिवारको समस्या दोहोरिइरहेको छ । विगतका बाढीले घर, अन्नपात र जीविकोपार्जनमा पुऱ्याउँदै आएको क्षतिबाट पाठ सिक्दै जोखिमयुक्त वस्तीको स्थायी व्यवस्थापन र सुरक्षित आवासको व्यवस्था गर्नुपर्ने स्थानीयको माग छ ।

मधेश प्रदेशको राजधानी साँस्कृतिक नगरी

जनकपुरधाम स्थित होटल

PIZZA, BURGER and MOMO

AVAILABLE NOW

IN MITHI RESTAURANT, JANAKPUR

ON THE TOP OF HOTEL ANJANI SUITE, JANAKPURDHAM

सम्पर्क

08१-५२ ११0१, ८७0५६३0५0१ ८८५8030५0२, ८८५80२७५८१

हनुमान मार्ग, कपालमोचनी सर, जनकपुरधाम-८, धनुषा

पत्रकारविरुद्ध सामाजिक सञ्जालमा जथाभावी लेख्ने आरोपमा एक पक्राउ

टुडे समाचारदाता
जनकपुरधाम । पत्रकारको अनुमतिबिना भिडियो प्रयोग र महिला तथा अन्य पत्रकारको प्रतिष्ठामा आँच पुग्ने गरी सामाजिक सञ्जालमा लेख्ने आरोपमा धनुषा प्रहरीले एकजनालाई पक्राउ गरेको छ ।

पक्राउ पर्नेमा जनकपुरधाम उपमहानगरपालिका-२४ का ३६ वर्षीय दीपक श्रेष्ठ मण्डल रहेको जिल्ला प्रहरी कार्यालय धनुषाले जनाएको छ । सामाजिक सञ्जालमा ‘डीएस मण्डल’ नामबाट सामग्री सार्वजनिक गर्दै आएका उनलाई जनकपुरधामस्थित एक होटलबाट पक्राउ गरिएको प्रहरीले जनाएको छ ।

धनुषाका प्रहरी उपरीक्षक रुपेश श्रेष्ठले मण्डल पक्राउ परेको पुष्टि गरेका छन् । उनका अनुसार मण्डलविरुद्ध विद्युतीय कारोबारसम्बन्धी कसुरमा उजुरी परेपछि अनुसन्धानका लागि अदालतबाट पक्राउ पुर्जी लिएर उनलाई नियन्त्रणमा लिइएको हो ।

विद्युतीय कारोबार ऐन, २०६३ अन्तर्गत कारवाहीको माग गर्दै भदौ २४ गते जनकपुरधाम उपमहानगरपालिकाकी एक पत्रकारले मण्डलविरुद्ध जिल्ला प्रहरी

त्यस्तै, ‘जनकपुरधाममा केही बिकाउ कलम फेरि सक्रिय’ जस्ता शीर्षकमा सामग्री सार्वजनिक गरी पत्रकारिता र पत्रकारहरूको निष्ठामाथि सार्वजनिक रूपमा प्रश्न उठाइएको जाहेरीमा दाबी गरिएको छ ।

जाहेरीकर्ताका अनुसार यस्ता सामग्रीले पत्रकारिताको आलोचना गर्ने सामान्य अधिकारको सीमाभन्दा बाहिर गएर व्यक्तिगत तथा पेशागत प्रतिष्ठामाथि असर पार्ने किसिमको सामग्री सार्वजनिक गरेको आरोप छ ।

जाहेरीमा महिला पत्रकारहरूलाई समेत सामाजिक सञ्जालमार्फत लक्षित गरिएको आरोप लगाइएको छ ।

महिला पत्रकारहरूको व्यक्तिगत विषयलाई पत्रकारितासँग जोडेर सामाजिक सञ्जालमा प्रस्तुत गर्ने, व्यंग्य गर्ने तथा बदनाम हुने किसिमका अभिव्यक्ति सार्वजनिक गरिएको दाबी जाहेरीमा गरिएको छ ।

जाहेरीमा पत्रकारको व्यक्तिगत जीवन तथा निजी विषयलाई अनावश्यक रूपमा सार्वजनिक गर्दै त्यसलाई पेशागत पहिचानसँग जोडेर प्रस्तुत गर्दा महिला पत्रकारहरूको सामाजिक तथा व्यावसायिक प्रतिष्ठामा समेत असर पर्न सक्ने उल्लेख गरेको छ ।

जाहेरीमा फेसबुक पोस्टमार्फत आफूलाई बदनाम गर्ने, समाजमा मात्र नभई समग्र पत्रकार तथा पत्रकारिता क्षेत्रलाई लक्षित गरी विभिन्न आपत्तिजनक शब्द तथा अभिव्यक्ति प्रयोग गर्दै आएको आरोप लगाइएको छ । जाहेरीमा ‘ बिकाउ कलम’, ‘स्वार्थको पहेँदारी’ जस्ता शब्द प्रयोग गरी पत्रकारहरूको पेशागत मर्यादा र प्रतिष्ठामाथि प्रश्न उठाउने सामग्री सामाजिक सञ्जालमा निरन्तर पोस्ट गर्ने गरिएको उल्लेख छ ।

लक्ष्मीनियाँमा रास्वपाको पाँचबुँदे ध्यानाकर्षण

टुडे समाचारदाता
जनकपुरधाम । स्थानीय तहमा देखिएका विभिन्न समस्या समाधानका लागि राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी (रास्वपा) लक्ष्मीनियाँ गाउँपालिका समितिले ध्यानाकर्षण गराएको छ ।

मंगलबार गाउँपालिकामा पुगेर रास्वपाका स्थानीय नेताहरूले सरसफाइ, सडक, स्वास्थ्य, पशु सेवा र शिक्षा क्षेत्रसँग सम्बन्धित विषय समेटेएको पाँचबुँदे ध्यानाकर्षण पत्र बुझाएका हुन् ।

लक्ष्मीनियाँ गाउँपालिका सभापति कमलेश यादवको नेतृत्वमा गएको टोलीले गाउँपालिकाका प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत मिथिलेश ठाकुरलाई ध्यानाकर्षण पत्र बुझाएको थियो । चाडपर्व नजिकिँदै गर्दा बजार क्षेत्र, मठमोदीर तथा सार्वजनिक स्थलमा सरसफाइ अभियान सञ्चालन गर्नुपर्ने, बिग्रिएका तथा खाल्डाखुल्डी परेका सडक तत्काल मर्मत गरी आवागमन सहज बनाउनुपर्ने माग राख्नुपर्ने अपि सारेको छ ।

त्यसैगरी गाउँपालिकाअन्तर्गतका स्वास्थ्य चौकीमा प्रभावकारी सेवा उपलब्ध गराउनुका साथै आवश्यक औषधिको पर्याप्त व्यवस्था गर्नुपर्ने, पशु सेवासम्बन्धी सुविधा प्रभावकारी

बनाउनुपर्ने तथा विद्यालयमा नियमित र गुणस्तरीय पठनपाठन सुनिश्चित गर्नुपर्ने विषयमा पनि पालिकाको ध्यानाकर्षण गराइएको छ ।

ध्यानाकर्षण पत्र बुझ्दै प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत ठाकुरले उठाइएका विषयप्रति गम्भीर ध्यान गएको जनाउँदै सम्बन्धित शाखा तथा फाँटलाई आवश्यक प्रक्रिया अघि बढाउन निर्देशन दिएका छन्। कार्यक्रममा रास्वपाका गाउँपालिका तथा विभिन्न वडा तहका नेता-कार्यकर्ताको सहभागिता थियो ।

यसैबीच, रास्वपाले मंगलबार नै लक्ष्मीनियाँ गाउँपालिका-४ को वडा समिति समेत विस्तार गरी पूर्णता दिएको जनाएको छ । गाउँपालिका तहका नेताहरूको उपस्थितिमा वडा समितिलाई पूर्णता दिइएको हो ।

त्यसै अवसरमा लक्ष्मीनियाँ गाउँपालिका-७ कुम्हरीडाका सुदीप भन्ना रास्वपामा प्रवेश गरेका छन्। हिन्दु सम्राट सेनासँग आबद्ध रहेका भनाई रास्वपाका जिल्ला सभापति लक्ष्मेश्वर यादवले अबिर लगाएर पार्टीमा स्वागत गरेका थिए । पछिल्ला गतिविधिसँगै रास्वपाले लक्ष्मीनियाँ गाउँपालिकामा संगठन विस्तारसँगै स्थानीय सरोकारका विषयलाई समेत प्राथमिकतामा राखेर आफ्नो गतिविधि अघि बढाएको जनाएको छ ।

धनुषाबाट फरार ७ प्रतिवादी पक्राउ

टुडे समाचारदाता
जनकपुरधाम । विभिन्न अपराधिक मुद्दामा अदालतबाट कैद तथा जरिवानाको फैसला भई फरार रहेका सात जना प्रतिवादीलाई धनुषा प्रहरीले पक्राउ गरेको छ ।

जिल्ला अदालत धनुषाबाट विभिन्न मुद्दामा कैद तथा जरिवाना सजाय तोकिएपछि फरार रहेका उनीहरूलाई जिल्ला प्रहरी कार्यालय धनुषा तथा मातहतका प्रहरी कार्यालयबाट परिचालित टोलीले खोजतलास गरी पक्राउ गरेका हुन् ।

पक्राउ पर्नेहरूविरुद्ध संगठित अपराध, लागुऔषध र चेक अनादरसम्बन्धी मुद्दामा अदालतबाट फैसला भएको थियो । फैसला कार्यान्वयनका क्रममा पक्राउ गरिएका उनीहरूलाई आवश्यक कानुनी कारवाहीका लागि धनुषा जिल्ला अदालतमा पेश गरिएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय धनुषाले जनाएको छ ।

पक्राउ परेका सात जनामध्ये दुई जनालाई संगठित अपराध मुद्दामा जनही एक वर्ष कैद र १० हजार रुपैयाँ जरिवाना तोकिएको थियो । उनीहरू सजाय र जरिवानाबाट जोगिन

फरार रहँदै आएका थिए । पक्राउ पर्नेमध्येमा लागुऔषधसम्बन्धी मुद्दामा एक जनालाई एक वर्ष तीन महिना कैद तथा २० हजार रुपैयाँ जरिवाना तोकिएको थियो । सोही प्रकृतिको अर्को मुद्दामा एक जनालाई दुई महिना कैद र अर्को एक जनालाई एक महिना कैद सजाय तोकिएको थियो ।

यस्तै लागुऔषधकै अर्को मुद्दामा पनि एक महिनाको कैद सजाय तोकिएको व्यक्तिलाई प्रहरीले पक्राउ गरेको छ । त्यसैगरी चेक अनादर मुद्दामा अदालतबाट एक हजार रुपैयाँ जरिवाना तोकिएका एक जना फरार प्रतिवादी पनि पक्राउ परेको जिल्ला प्रहरी कार्यालय धनुषाका प्रवक्ता डिएसपी ओमप्रकाश खनालले बताएका छन् । उनका अनुसार अदालतबाट सजाय

११ बैँकिङ कसुरको फरार प्रतिवादी पक्राउ

टुडे समाचारदाता
रौतहट । बैँकिङ कसुरसहित ११ वटा मुद्दामा अदालतबाट कैद तथा ६६ लाख ८२ हजार ५ सय रुपैयाँ जरिवाना तोकिएपछि फरार रहेका रौतहटका एक प्रतिवादीलाई प्रहरीले पक्राउ गरेको छ । पक्राउ पर्नेमा गरुडा नगरपालिका-७ भिमहावर निवासी टेकदर दयाराम प्रसाद साह रहेका छन् ।

जिल्ला प्रहरी कार्यालय रौतहटका प्रवक्ता डिएसपी बसन्त गौतमका अनुसार देवेन्द्र कुमार कर्णसहित ११ जनाले छुट्टाछुट्टै दिएको जाहेरीका आधारमा साहविरुद्ध बैँकिङ कसुरलगायत ११ वटा मुद्दा दर्ता भएका थिए । ती मुद्दामा रौतहट जिल्ला अदालतले साहलाई ३ महिना १५ दिन कैद र ६६ लाख ८२ हजार ५ सय रुपैयाँ जरिवाना तोकेको थियो। अदालतको फैसला कार्यान्वयन हुनुअघि नै फरार रहेका साहलाई प्रहरीले मंगलबार पक्राउ गरेको हो । इलाका प्रहरी कार्यालय गरुडाका

प्रमुख डिएसपी शंकरप्रसाद आचार्यको नेतृत्वमा खटिएको प्रहरी टोलीले साहलाई गरुडा-७ भिमहावरबाट पक्राउ गरेको प्रहरीले जनाएको छ ।

पक्राउपछि साहलाई अदालतमा उपस्थित गराइएको थियो। अदालतको आदेशानुसार

कैद सजाय भुक्तान तथा जरिवाना असुलउपरका लागि उनलाई कारागार कार्यालय रौतहट, गौर पठाइएको डिएसपी गौतमले जानकारी दिएका छन्। निर्माण व्यावसायी साह लामो समय देखि लुकिछिपी बस्दै आएका थिए ।

मधेश स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठान
मधेश प्रदेश, जनकपुरधाम, धनुषा, नेपाल
सच्चाइएको सूचना
यस प्रतिष्ठानका लागि मिति २०८३/०६/१३ जनकपुर टुडे राष्ट्रिय दैनिक पत्रिकाको पृष्ठ ३ मा जनशक्ति आपूर्ति सम्बन्धी बोलपत्र आहवानको प्रकाशित सूचनामा सि.नं. १ र २ मा क्रमशः टेक्का नं. MIHS /NCB/SG/2083-84/01 र MIHS/NCB/CL/2083-84/02 हुनुपर्नेमा अन्यथा भएको हुँदा सच्चाइएकोले यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ ।

मधेश स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठान
मधेश प्रदेश, जनकपुरधाम, धनुषा, नेपाल
किताब खरिद सम्बन्धी बोलपत्र आहवानको सूचना
(प्रथम पटक प्रकाशित मिति : २०८३।०६।१४ गते)
यस प्रतिष्ठानका लागि किताब सिलबन्दी बोलपत्रको माध्यमबाट खरिद गर्नुपर्ने भएकोले उक्त किताबहरू आपूर्ति गर्न ईच्छुक इजाजत प्राप्त फर्म, संस्था तथा कम्पनी सप्लायर्सले रीतपूर्वकको सिलबन्दी बोलपत्र यस मधेश स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठान जनकपुरधाममा निर्धारित समयभित्र पेश गर्नुहुन यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ । बोलपत्र सम्बन्धी विस्तृत जानकारी एवं शर्तहरू बोलपत्र सम्बन्धी कागजातमा उल्लेख गरीएको व्यहोरा जानकारी गराइन्छ । साथै बोलपत्र सम्बन्धि कागजात (हार्ड कपी) तथा थप जानकारी आवश्यक परे कार्यालय खुलेको समय भित्र यस कार्यालयबाट प्राप्त गर्न सकिन्छ । विस्तृत सुचना यस प्रतिष्ठानको Website: www.mihs.edu.np बाट हेर्न सकिन्छ ।

क्र.सं.	टेक्का नं.	टेक्का सम्बन्धी विवरण	बोलपत्र फारम खरिद गर्ने अन्तिम मिति	बोलपत्र फारम बुझाउने अन्तिम मिति	बोलपत्र फारम खुल्ने मिति	बोलपत्र जमानत रकम रु	बोलपत्र खरिद रकम रु
१	MIHS /NCB/ GOODS/2083-84/03	किताब खरिद	२०८३।०७।११	२०८३।०७।१२ दिनको १२ बजे सम्म	२०८३।०७।१२ दिनको २ बजे	१,००,०००	३,०००

मधेश स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठान
जनकपुरधाम, धनुषा

॥ श्री गणेशाय नमः ॥

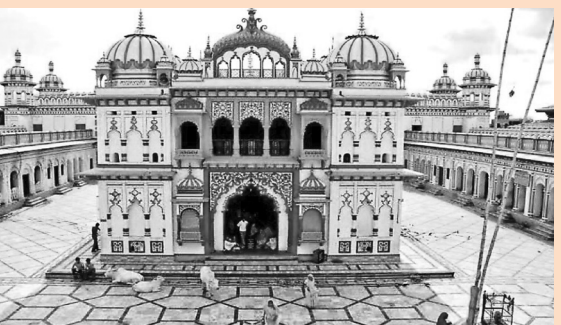
आओ करे रात्रा मंगलमय वारोधाम की
सौरह श्राद्ध पितृपुक्ष गया धाम पिण्डवारी
विशेष यात्रा सेवा

पहलेजा, तर्पण, पुनपुन में नौकेश, गया फलकुन्दी पिण्डा राम शिल, पिण्डा, प्रेतशिला पिण्डा, विष्णुपथ, पिण्डा अक्षयवट पिण्डा, बौधगया, राजगिर स्नान, बाबाधाम, सिमरिया स्नान कराते हुये जनकपुरधाम वापसी होगा ।
विधि विधान के साथ पिण्डवारी पुजा पाठ कराया जायेगा ।
हरिक यात्री अपना नाम रजिस्ट्रेशन साथ रखे ।
नोट : यह यात्रा ७ दिनका होगा २ साबका मौजन टिकटके साथमे होगा

२०८३ कार्तिक ७ गते शनिवार | **मुक्तिनाथ, मोकानाका, पोखरा, देवघाट यात्रा** | **६ दिन का भाडा ७०००/- नेपाली मात्र**

प्रो. पोषण प्रसाद साह
जनकपुरधाम-१०, जानकी चौक
(देवी चौक हनुमान मन्दिर)
टिकट दर रु. ४५०० मात्र

मो. : ९८४४१३३१९५, ९७०८१६५६६५, ९८४४०७३६००, Ind No. ८२७१०८६९९३

अन्यत्र गरेको पापबाट जनकपुरधाममा मुक्ति पाउन सकिन्छ । जनकपुरधाममा गरेको पापबाट मुक्ति पाउने स्थान अन्यत्र छैन ॥

सम्पादकीय

महँगीलाई नियन्त्रण गर

देशमा भोटोकशीमा आएको बिनाशकारी बाढीपछि महँगी अत्यधिक बढेको छ । घरायशी सामग्रीको मूल्यमा भारी वृद्धि हुँदा त्यसको तत्काल प्रभाव हरेक चुल्होसम्म पुगेको छ । समानको गुणस्तर र मूल्य नियन्त्रण गर्न सरकारले विशेष ध्यान दिनुपर्नेछ । तर ग्यास, पेट्रोलियम पदार्थ, चिनी, तरकारी, तेल, मसला लगायतका हरेक सामग्रीको मूल्य वृद्धि भएको छ । बजारमा वस्तुको मूल्य अनियन्त्रित भएको छ । केही दिन भित्रै हिन्दूरहको दूला चाड, तिहारहरु आउन लागेको छ । शीरमा चाडवाड र अगाडि चर्को मूल्य रहेकोले अधिकांश घरबाट मानिसहरु बजार जान छाडेका छन् । बजारमा महँगी अनियन्त्रित भएको छ । बाढीको कारण चीनबाट आउने मालसमानहरु आउन सकेको छैन । चिनिया मालसमान नआउँदा व्यवसायीहरूलाई सास्ती छ । तर त्यो भन्दा ठूलो संकटमा उपभोक्ताहरु छन् । मूल्य वृद्धिले गम्भीर समस्या उत्पन्न भएको छ । मूल्यवृद्धि उपभोग्य वस्तुमा बढ्नुको कारण पेट्रोलियम पदार्थको मूल्य वृद्धि र आपूर्तीको सन्तुलन बिग्रनु प्रमुख हो । आपूर्ति व्यवस्था सहज हुन चाडपर्वसम्म कठिन नै छ । बाढीले निम्त्याएको विनाशलाई पूनर्निर्माण गर्न समय लामु अस्वभाविक होइन । सबै नदीमा बेली ब्रिज जडान गर्न कठिनाइ पनि छ । पुल बनाउन समय पनि लाग्ने छ । उपभोग्य वस्तुहरुको आपूर्तिलाई भारत तर्फबाट सहज बनाउन सकिन्छ । भारतबाट चिनी अयात गरी त्यसको मूल्यलाई सन्तुलित बनाउन सकिन्छ । भारतबाट सरकारले चिनी लगायतका आवश्यक उपभोग्य वस्तुहरुको अयातमा भन्सार लगायतका करहरुमा छुट दिएर आमउपभोक्तालाई सहूलियत दिन सक्छ । सरकारले सर्वसधारणको हितलाई दृष्टिगत गरी मूल्य नियन्त्रणमा ध्यान दिन आवश्यक छ । नेपालमा हुने अयात मध्ये दैनिक उपभोग्य सामग्रीको हिस्सा पनि ठूलो छ । सरकारले दूला पर्वतिहारको बेला उपभोक्ताको हितलाई ध्यान दिने पर्छ । हुन त हरेक समयमा उपभोक्ताको हितलाई सरकारले प्राथमिकतामा राख्नु पर्छ । मूल्य वृद्धि सरकारको नियन्त्रणभन्दा बाहिर गएको छ । मूल्य वृद्धिकै कारण उद्योग, वाणिज्य तथा आपूर्ति मन्त्री गौरी यादव बर्खास्त भएको धेरै भएको छैन । तर मन्त्री फेरिएर पनि उपभोक्ताले राहत पाएको छैन । उपभोक्तालाई राहत दिन सरकारले ठोस कार्यक्रमहरु ल्याउनु पर्छ । अहिले पनि ग्यास लगायतको धेरै वस्तुहरुको आपूर्ति सहज हुन सकेको छैन । सरकारले सीमा क्षेत्रमा समेत कडाइ गरेको छ । त्यसले घरायसी प्रयोजनका लागि सीमावर्ती भारतीय बजारबाट उपभोक्ताहरुले सोभै ल्याउने दैनिक उपभोग्य सामग्रीमा समेत रोक लगाइएको छ । त्यसले महँगीलाई भन्नु बढाएको छ । उपभोक्ताहरुलाई सहज ढंगले घरायसी समानहरु ल्याउन दिए केही सहज हुन सक्छ । सरकारले त्यसमा केही ढिलाइ गर्न आवश्यक छ । पर्व, तिहारमा आवश्यक सामानहरु सहज ढंगले सुलभ मूल्यमा उपलब्ध गराउन नसके सरकारको आलोचना बढ्ने छ ।

जलवायु परिवर्तन, जलवायु न्याय र घरपभोड सम्मेलन: स्थानीय आवाजदेखि राष्ट्रिय एजेन्डासम्म

● डा दामोदर रेग्मी

जलवायु परिवर्तन आज मानव सभ्यताले सामना गरिरहेको जटिल, बहुआयामिक र दीर्घकालीन चुनौतीमध्ये एक हो । यो केवल वातावरणीय समस्या होइन; कृषि, खाद्य सुरक्षा, पानी, स्वास्थ्य, अर्थतन्त्र, रोजगारी, पूर्वाधार, गरिबी, मानव सुरक्षा र भावी पुस्ताको भविष्यसँग जोडिएको विकासको प्रश्न हो । औद्योगिक क्रान्तिपछि जीवाश्म इन्धनको व्यापक प्रयोग, तीव्र औद्योगिकीकरण, वन विनास, अनियन्त्रित सहरीकरण र प्राकृतिक स्रोतको अत्यधिक दोहनका कारण हरितगृह ग्यासको उत्सर्जन बढ्दै जाँदा पृथ्वीको तापक्रम वृद्धि भएको छ । परिणामस्वरूप हिमनदी फल्ने, हिमताल विस्फोटको जोखिम बढ्ने, वर्षाको स्वरूपमा परिवर्तन, बाढी, पहिरो, खडेरी, डढेलो तथा अन्य चरम मौसमी घटनाहरुको जोखिम बढिरहेको छ ।

जलवायु परिवर्तनको गम्भीरता बढ्दै गएसँगै यसको न्यूनीकरण र अनुकूलनका लागि अन्तरराष्ट्रिय तथा राष्ट्रिय तहमा विभिन्न प्रयास भएका छन् । संयुक्त राष्ट्रसङ्घीय जलवायु परिवर्तनसम्बन्धी महासन्धि, क्यांठो प्रोटोकल र सन् २०१५ को पेरिस सम्झौताले विश्वव्यापी जलवायु शासनको आधार निर्माण गरेका छन् । पेरिस सम्झौताले विश्वको तापक्रम वृद्धिलाई पूर्वऔद्योगिक स्तरभन्दा दुई डिग्री सेल्सियसभन्दा निकै तल राख्ने तथा सम्भव भएसम्म १.५ डिग्री सेल्सियसमा सीमित गर्ने लक्ष्यलाई स्थापित गरेको छ । राष्ट्रिय रूपमा निर्धारित योगदान, जलवायु विज्ञानसम्बन्धी अनुसन्धान, पूर्वचेतावनी प्रणाली, अनुकूलन, नवीकरणीय ऊर्जा र हरित प्रविधिको विकासले पनि समाधानका नयाँ सम्भावना सिर्जना गरेका छन् ।

औद्योगिक क्रान्तिपछि हरितगृह ग्यास उत्सर्जनमा भएको तीव्र वृद्धिले पृथ्वीको तापक्रम बढाउँदै लगेको छ । यसको प्रभाव न्यूनीकरण र अनुकूलनका लागि विगत केही दशकदेखि अन्तरराष्ट्रिय तथा राष्ट्रिय तहमा विभिन्न प्रयास हुँदै आएका छन् । पेरिस सम्झौता, संयुक्त राष्ट्रसङ्घीय जलवायु परिवर्तनसम्बन्धी महासन्धि तथा जलवायु परिवर्तनसम्बन्धी अन्तरसरकारी प्यानलजस्ता पहलले जलवायु परिवर्तनलाई विश्वव्यापी नीति र विकासको केन्द्रमा ल्याउन महत्वपूर्ण योगदान गरेका छन् ।

जलवायु परिवर्तन नियन्त्रणका क्षेत्रमा भएका प्रयासबाट केही महत्त्वपूर्ण उपलब्धि पनि हासिल भएका छन् । नवीकरणीय ऊर्जाको विकास र प्रयोग विस्तार भएको छ, ऊर्जा दक्षता तथा विद्युतीय यातायाततर्फ विश्वको ध्यान बढेको छ, वन संरक्षण तथा पुनःस्थापनाका कार्यक्रम अघि बढेका छन् र धेरै देशले कार्बन उत्सर्जन घटाउने राष्ट्रिय लक्ष्य निर्धारण गरेका छन् । जलवायु परिवर्तनसम्बन्धी जोखिम, अनुकूलन र विपद् व्यवस्थापनलाई विकास योजनासँग जोड्ने अभ्यास पनि बढेको छ । निजी क्षेत्र, नागरिक समाज, स्थानीय समुदाय र युवाको सहभागिता विस्तार हुनु अर्को सकारात्मक उपलब्धि हो ।

यी प्रयासबाट उपलब्धिहरु पनि हासिल भएका छन् । सौर्य, वायु, जलविद्युत्लगायत नवीकरणीय ऊर्जाको प्रयोग विस्तार भएको छ । विद्युतीय यातायात, ऊर्जा दक्ष प्रविधि, हरित भवन, स्वच्छ उत्पादन प्रणाली र कम-कार्बन अर्थतन्त्रको अवधारणा अघि बढेको छ । वन संरक्षण, वृक्षरोपण, जलाधार संरक्षण, जलवायु-स्मार्ट कृषि तथा अनुकूलनका कार्यक्रम विस्तार भएका छन् । जलवायु परिवर्तनलाई सार्वजनिक नीति र विकास योजनाको अभिन्न विषयका रूपमा हेर्ने क्रम बढेको छ भने नागरिक समाज, युवा, निजी क्षेत्र र स्थानीय समुदायको सहभागिता पनि विस्तार भएको छ । यति प्रयासहरु हुनुहुँदै पनि विश्वव्यापी तापक्रम वृद्धि नियन्त्रण गर्न आवश्यक गतिमा उत्सर्जन घट्न सकेको छैन र जीवाश्म इन्धनमा निर्भरता अझै बढिरहेको छ । सौर्य, वायु, जलविद्युत्लगायत नवीकरणीय ऊर्जाको प्रयोग विस्तार भएको छ । विद्युतीय यातायात, ऊर्जा दक्ष प्रविधि, हरित भवन, स्वच्छ उत्पादन प्रणाली र कम-कार्बन अर्थतन्त्रको अवधारणा अघि बढेको छ । वन संरक्षण, वृक्षरोपण, जलाधार संरक्षण, जलवायु-स्मार्ट कृषि तथा अनुकूलनका कार्यक्रम विस्तार भएका छन् । जलवायु परिवर्तनलाई सार्वजनिक नीति र विकास योजनाको अभिन्न विषयका रूपमा हेर्ने क्रम बढेको छ भने नागरिक समाज, युवा, निजी क्षेत्र र स्थानीय समुदायको सहभागिता पनि विस्तार भएको छ । यति प्रयासहरु हुनुहुँदै पनि विश्वव्यापी तापक्रम वृद्धि नियन्त्रण गर्न आवश्यक गतिमा उत्सर्जन घट्न सकेको छैन र जीवाश्म इन्धनमा निर्भरता अझै बढिरहेको छ ।

त्यति मात्रै होइन, गोलभैँडाखेती गरेर राखले बखरियामा रु एक करोडभन्दा बढी खर्च गरेर पक्की घरसमेत बनाउनुभएको छ । उहाँले मासिक रु एक लाखभन्दा बढी गोलभैँडोतीबाटै आम्दानी गर्दै आएको बताउनुहुन्छ । राखले उत्पादन गरेको गोलभैँडा अहिले दाङमा मात्र सीमित छैनन् । सुर्खेत र बुटवलसम्मका बजारमा पुग्ने गरेको छ । पिछ्लो समय नजिकैको शीतलपुरमा हाटबजार निर्माण भएपछि बजारीकरणमा थप सहज भएको उहाँ बताउनुहुन्छ ।

उहाँको फार्ममा अहिले १२ जनाभन्दा बढीले प्रत्यक्ष रोजगारी पाएका छन् । बखरिया क्षेत्र तरकारी उत्पादनका हिसाबले उत्तम क्षेत्र हो । जहाँ अन्य किसानहरूसहित गरी ४५ किसानभन्दा बढी क्षेत्रफलमा यसरी तरकारीखेती हुने गरेको छ । तरकारीखेतीमै रमाउनेमा तुलसीपुर उपमहानगरपालिका-१६

ठूलो छ । जलवायु परिवर्तनका प्रभाव तीव्र हुँदै जाँदा प्रतिबद्धता र कार्यान्वयनबीचको अन्तर अझै चुनौतीका रूपमा रहेको छ । यही कारण जलवायु परिवर्तनलाई केवल उत्सर्जन न्यूनीकरणको प्राविधिक विषयका रूपमा होइन, न्यायको विषयका रूपमा पनि हेर्नुपर्ने आवश्यकता बढेको हो ।

जलवायु परिवर्तनको सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण पक्ष यसको असमानता हो । सबै देश र समुदायले जलवायु परिवर्तनमा समान योगदान गरेका छैनन् र यसको असर पनि सबैले समान रूपमा भोगिरहेका छैनन् । ऐतिहासिक रूपमा बढी हरितगृह ग्यास उत्सर्जन गर्ने औद्योगिक तथा विकसित मुलुकको तुलनामा नेपालजस्ता न्यून उत्सर्जन गर्ने देशले जलवायु परिवर्तनको असमान रूपमा ठूलो असर व्यहोर्नुपरेको छ । हिमाली क्षेत्रमा हिमनदी फल्नु, हिमताल विस्फोटको जोखिम, अनियमित वर्षा, बाढी, पहिरो, खडेरी तथा कृषि उत्पादनमा आउने परिवर्तनले स्थानीय समुदाय र जोखिममा रहेका वर्गलाई प्रत्यक्ष प्रभावित गरिरहेका छन् ।

जलवायु न्यायको प्रश्न केवल ‘उत्सर्जन कसरी घटाउने ?’ भन्ने प्रश्न होइन । यसको अर्को महत्वपूर्ण प्रश्न हो- जसले बढी उत्सर्जन गरे, उनीहरूले बढी जिम्मेवारी कसरी वहन गर्ने र जसले कम योगदान गरे तर बढी क्षति व्यहोरे, उनीहरूलाई वित्त, प्रविधि, क्षमता र आवश्यक सहयोग कसरी उपलब्ध गराउने भन्ने विषय प्राथमिक हो । यही सन्दर्भमा साभ्रा तर विभेदित जिम्मेवारी, समानता, अन्तरपुस्तीय

न्याय, क्षति तथा नोक्सानीको सम्बोधन, जलवायु वित्तमा पहुँच र प्रविधि हस्तान्तरण महत्त्वपूर्ण हुन्छन् । जलवायु परिवर्तनका कारण भएको क्षति तथा नोक्सानीलाई अन्तरराष्ट्रिय रूपमा स्वीकार गर्दै वित्तीय संयन्त्र विकास हुनु सकारात्मक कदम भए पनि त्यसको प्रभावकारी कार्यान्वयन र पर्याप्त स्रोत परिचालन अझै आवश्यक छ ।

नेपालको सन्दर्भमा जलवायु न्यायको अर्थ हिमाल, पहाड र तराईका फरक-फरक जोखिमलाई सम्बोधन गर्नुमात्र होइन; जलवायु नीति र कार्यक्रमलाई कृषि, ऊर्जा, वन, पर्यटन, स्वास्थ्य, पूर्वाधार, वित्तीय प्रणाली, सङ्घीय शासन र स्थानीय विकाससँग जोड्नु पनि हो । महिला, युवा, किसान, विपन्न समुदाय, आदिवासी जनजाति तथा प्राकृतिक स्रोतमा निर्भर समुदायको आवाज र सहभागितालाई जलवायु शासनको केन्द्रमा राख्नु आवश्यक छ । जलवायु परिवर्तनविरुद्धको सङ्घर्षलाई केवल ‘हरित विकास’ मा सीमित नराखी ‘न्यायपूर्ण हरित विकास’मा रूपान्तरण गर्नुपर्ने आवश्यकता देखिन्छ । जलवायु नीतिको सफलता उत्सर्जन घटेको तथ्याङ्कबाट मात्र होइन, कति मानिस सुरक्षित भए, कति समुदायको जीवनयापन जोगियो र स्रोत तथा अवसरको वितरण कति न्यायपूर्ण भयो भन्ने आधारमा पनि मूल्याङ्कन हुनुपर्छ ।

हिमाली संवेदनशीलता र स्थानीय शासन

नेपाल जलवायु परिवर्तनका दृष्टिले विशेष संवेदनशील मुलुक हो । हिमाल, पहाड र तराईमा जलवायु परिवर्तनका प्रभाव फरक-फरक रूपमा देखिन्छन् । हिमनदी र हिमतालसँग जोडिएका जोखिमदेखि पहाडी क्षेत्रमा पहिरो, पानीका मुहान

सुक्ने समस्या तथा तराईमा बाढी र अत्यधिक गर्मीका घटनासम्म जलवायु परिवर्तनले जीवन र अर्थतन्त्रलाई प्रभावित गरिरहेको छ । हिमालयको महत्त्व नेपालमा मात्र सीमित छैन; यसको पारिस्थितिक प्रणाली पानी, कृषि, ऊर्जा, जैविक विविधता र दक्षिण एसियाका करोडौँ मानिसको जीवनसँग सम्बन्धित छ । यस्तो अवस्थामा जलवायु शासनलाई स्थानीय तहसम्म पुऱ्याउनु अपरिहार्य हुन्छ । सडक, खानेपानी, कृषि, वन, पर्यटन, स्वास्थ्य, बस्ती विकास र विपद् व्यवस्थापनजस्ता क्षेत्र स्थानीय सरकारका दैनिक कार्यक्षेत्रसँग प्रत्यक्ष सम्बन्धित छन् ।

जलवायु जोखिमलाई स्थानीय विकास योजनामा समेट्न नसक्दा विकासका लागि गरिएको लगानी स्वयं जोखिममा पर्न सक्छ । त्यसैले स्थानीय तहका योजना निर्माणमा जलवायु जोखिम मूल्याङ्कन, अनुकूलन क्षमता, विपद् जोखिम न्यूनीकरण र वातावरणीय दिगोपनलाई अभिन्न अङ्ग बनाउन आवश्यक छ । यही व्यापक पृष्ठभूमिमा नेपालको मुस्ताङस्थित घरपभोड गाउँपालिकामा सम्पन्न घरपभोड जलवायु परिवर्तन सम्मेलन, २०८३ विशेष महत्वको पहलका रूपमा देखापरेको छ ।

गत भदौ ३० र ३१ मा मुस्ताङको घरपभोडमा सम्पन्न दुईदिने सम्मेलनले जलवायु परिवर्तनलाई वातावरणीय विषयमा मात्र सीमित नराखी विकास, आर्थिक समृद्धि, सामाजिक न्याय रमानवअधिकारसँग जोडिएको बहुआयामिक विषयका रूपमा प्रस्तुत गरेको छ । कालीगण्डकीको तट र हिमाली भूभागको

परिवेशमा सम्पन्न सम्मेलनको विशेष महत्त्व यसको भौगोलिक अवस्थितिमात्र होइन, देशभरका स्थानीय सरकारलाई जलवायु परिवर्तनको साभ्रा मुद्दामा एउटै मञ्चमा ल्याउने प्रयासमा पनि रहेको छ । सम्मेलनमा ४३१ स्थानीय तह तथा ४१ जिल्ला समन्वय समितिका प्रतिनिधि सहभागी भएको तथ्यले यसको राष्ट्रिय आयाम देखाउँछ । प्रारम्भिक तयारीमा देखाका ७५३ वटै स्थानीय तहलाई सहभागिताका लागि आह्वान गरिएको थियो । यसले जलवायु परिवर्तन अब सङ्घीय सरकार वा वातावरणविद्हरूको मात्र विषय नभई नागरिकसँग प्रत्यक्ष सम्पर्कमा रहेका स्थानीय सरकारको पनि जिम्मेवारीको विषय बनिस्केको सङ्केत गर्दछ । सम्मेलनको केन्द्रमा जलवायु न्याय रहेको थियो ।

घरपभोड सम्मेलनको अर्को महत्त्वपूर्ण पक्ष नेपालको हिमाली मुद्दालाई राष्ट्रियमात्र नभई अन्तराष्ट्रिय जलवायु एजेन्डासँग जोड्नु हो । हिमालयमा भइरहेको परिवर्तनको प्रभाव नेपालका सीमाभन्दा बाहिरसम्म पुग्ने भएकाले हिमालय संरक्षणलाई विश्वव्यापी जलवायु उत्तरदायित्वको विषयका रूपमा प्रस्तुत गर्नुपर्ने आवश्यकता छ । नेपालले अन्तरराष्ट्रिय जलवायु मञ्चमा आफ्नो न्यून उत्सर्जन र उच्च जोखिमको अवस्थालाई प्रभावकारी रूपमा प्रस्तुत गर्दै माउन्टेन एजेन्डा र जलवायु न्यायका विषयलाई सशक्त बनाउनुपर्ने आवश्यकता सम्मेलनले अँल्याएको छ । जलवायु कूटनीतिलाई विकास सहायता वा वित्त प्राप्त गर्ने प्रयासमा मात्र सीमित नगरी हिमाली पारिस्थितिक प्रणालीको संरक्षण र प्रभावित समुदायको अधिकारसँग जोड्नु आवश्यक देखिन्छ । सम्मेलनको महत्त्वपूर्ण उपलब्धिका रूपमा ४९

बुँदे घरपभोड घोषणापत्र, २०८३ जारी गरिएको छ । घोषणापत्रले जलवायु सङ्कटलाई वातावरणीय विषयमा मात्र सीमित नराखी राष्ट्रिय विकास, आर्थिक समृद्धि, सामाजिक न्याय र मानवअधिकारसँग जोडिएको बहुआयामिक सङ्कटका रूपमा स्वीकार गरेको छ । जलवायु अनुकूल योजना, सुरक्षित बस्ती विकास, जलवायु-सहिष्णु कृषि, प्राकृतिक स्रोत संरक्षण, पानीका मुहान तथा हिमनदी संरक्षण, फोहर व्यवस्थापन र जोरिफम न्यूनीकरणलाई प्राथमिकता दिने प्रतिबद्धता यसमा समेटिएको छ ।

घोषणापत्रले समावेशी जलवायु शासनलाई पनि महत्त्व दिएको छ । महिला, युवा, आदिवासी जनजाति तथा सीमान्तकृत समुदायलाई नीति तथा निर्णय प्रक्रियामा अर्थपूर्ण रूपमा सहभागी गराउने प्रतिबद्धता व्यक्त गरिएको छ । जलवायु परिवर्तनको असर सबै समुदायमा समान नहुने भएकाले जोखिममा रहेका समुदायको अनुभव, आवश्यकता र स्थानीय ज्ञानलाई नीति निर्माणको आधार बनाउनु आवश्यक हुन्छ । यसैसँग परम्परागत ज्ञान र आधुनिक विज्ञानबीचको समन्वय पनि महत्त्वपूर्ण छ । हिमाली तथा ग्रामीण समुदायले पुस्तौँदेखि पानीका मुहान संरक्षण, स्थानीय बीउ, पशुपालन, प्राकृतिक स्रोत व्यवस्थापन र मौसमसम्बन्धी स्थानीय ज्ञान प्रयोग गर्दै आएका छन् । आधुनिक जलवायु विज्ञान, सीमित नराखी विकास, र प्रविधिसँग यस्तो ज्ञानलाई जोड्न सकेमा जलवायु अनुकूलन अझ प्रभावकारी बन्न सक्छ ।

सङ्घीय शासन प्रणालीमा नागरिकसँग सबैभन्दा नजिक रहेको सरकार स्थानीय तह हो । जलवायु परिवर्तनको वास्तविक प्रभाव पनि स्थानीय बस्ती, खेत, सडक, पानीका मुहान, विद्यालय, स्वास्थ्य संस्था र स्थानीय अर्थतन्त्रमा देखिन्छ । स्थानीय सरकारलाई जलवायु परिवर्तनको कार्यान्वयनकर्तामात्र होइन, नीति निर्माणको साभैदारका रूपमा स्थापित गर्न आवश्यक छ तर जलवायूसँगै स्रोत र क्षमता पनि आवश्यक हुन्छ । स्थानीय तहलाई पर्याप्त वित्तीय स्रोत, प्राविधिक जनशक्ति, सूचना, प्रविधि र संस्थागत क्षमता उपलब्ध गराउनुपर्छ ।

यसै सन्दर्भमा जलवायु वित्तमा स्थानीय पहुँच अत्यन्त महत्त्वपूर्ण विषय हो । अन्तरराष्ट्रिय जलवायु वित्त स्थानीय तहसम्म प्रभावकारी रूपमा पुग्न नसकेमा वास्तविक जोखिममा रहेका समुदायले अपेक्षित लाभ पाउन सक्दैनन् । स्थानीय जोखिम, भौगोलिक संवेदनशीलता, जनस्त्ा र सामाजिक अवस्थालाई आधार बनाएर जलवायु वित्तको वितरण गुो आवश्यक देखिन्छ । जलवायु वित्तलाई स्थानीय तहका आवधिक योजना र वार्षिक बजेट प्रणालीसँग जोड्न सकिएमा जलवायु अनुकूलन कार्यक्रमलाई परिणाममुखी बनाउन सकिन्छ । प्रत्येक स्थानीय तहले आफ्नो स्थानीय जलवायु जोखिम नक्सा तयार गरी जोखिममा रहेका बस्ती, पानीका मुहान, कृषि प्रणाली, पूर्वाधार तथा बढी प्रभावित हुनसक्ने समुदाय पहिचान गर्न सक्छ । यसले जलवायु परिवर्तनको बहरालाई नाराबाट तथ्यमा आधारित र परिणाममुखी शासनतर्फ लैजान सक्छ ।

यस अर्थमा घरपभोड सम्मेलनलाई नेपालको जलवायु शासनमा स्थानीय आवाजलाई राष्ट्रिय तथा अन्तरराष्ट्रिय जलवायु एजेन्डासँग जोड्ने महत्त्वपूर्ण प्रयासका रूपमा लिन सकिन्छ । यसको वास्तविक महत्त्व सम्मेलन सम्पन्न भएको घटनामा होइन, यसले उठाएका सवाल कति गहिरोसँग नीति, योजना, बजेट, संस्था र व्यवहारमा रूपान्तरण हुन्छन् भन्ने कुरामा निर्भर हुनेछ । घरपभोडको ४९ बुँदे प्रतिबद्धता स्थानीय तहको योजना र बजेटमा, स्थानीय जलवायु जोखिमको नक्सामा, जलवायु वित्तको न्यायपूर्ण पहुँचमा, हिमाली एजेन्डाको अन्तरराष्ट्रिय पैठौँमा र नागरिकको दैनिक जीवनमा रूपान्तरण हुन सक्थो भन्ने घरपभोड एउटा सम्मेलन स्थलको नाममा सीमित रहने छैन । त्यो जलवायु न्याय, स्थानीय शासन र हिमाली आवाजलाई राष्ट्रिय बहसको केन्द्रमा ल्याउने प्रतीक बन्नसक्छ । जलवायु परिवर्तनविरुद्धको हाम्रो यात्रा केवल पृथ्वीको तापक्रम घटाउने यात्रा होइन; यो मानव जीवन सुरक्षित गर्ने, प्रकृति जोगाउने, विकासलाई न्यायपूर्ण बनाउने र भावी पुस्ताप्रति हाम्रो दायित्व पूरा गर्ने यात्रा हो । यही यात्रामा घरपभोडको आवाजले स्थानीय अनुभवलाई राष्ट्रिय सङ्कल्प र राष्ट्रिय सङ्कल्पलाई विश्वव्यापी जलवायु न्यायसँग जोड्ने सेतुको भूमिका निर्वाह गर्नसक्छ ।

टीपक बोहरा

दाङको तुलसीपुर उपमहानगरपालिका-१३, बखरीगाउँका ७० वर्षीय सुन्दरलाल चौधरीको दैनिकी आजभोलि पनि आफ्नै हरियो कोसेबाारीमा बिच्छ । हातमा कोदालो बोकेर उहाँ बिहानैदेखि आर्गानिक तरकारी र वन कृषि फर्ममा व्यस्त देखिनुहुन्छ । उमेरले सात दशक नाघिसक्दा पनि उहाँको कृषिप्रांतको मोह भने घटेको छैन ।

आफू १६ वर्ष हुँदा तरकारीखेती सुरु गरेका सुन्दरलाल विगत पाँच दशकभन्दा लामो समयदेखि माटोसँग खेल्दै आउनुभयो । “खेतीपाती मेरो जीवनको अभिन्न अङ्ग बनिसक्यो”, उहाँले भन्नुभयो । उहाँको यो निरन्तरताले केवल घरको छाक मात्र टारको छैन, तरकारीखेतीकै कमाइबाट दुई वटा गाडीसमेत किन्न सफल बनाएको छ । घरमै गाडी भएपछि उहाँका तीन छोराहरुले गाडी चलाउन सिकेपछि उहाँहरुलाई पनि आलसिभरि हुन सहज भएको छ ।

सुन्दरलालको करिब डेढ बिघा जग्गामध्ये १० कठ्ठामा व्यावसायिक तरकारीखेती भइरहेको छ । उहाँको बारिमा सिजनअनुसारका काँको, लौका, फर्सी, भान्टा, करेला, गोलभैँडा, खुसीनीलगायतका तरकारीखेती हुने गर्छन । तरकारी र फलफूलखेतीबाटै उहाँले वार्षिक रु एक लाख ५० हजारदेखि दुई लाखसम्म आम्दानी गर्दै आएको बताउनुभयो ।

त्यसैै कडा परिश्रम र निरन्तरता दिने हो भने माटोमै सुन फलाउन सकिन्छ भन्ने अर्को गितिलो उदाहरण भन्नुभएको

छ, तुलसीपुर-१३ बखरियाकै नवराज रावत । उहाँले पनि विगत १९ वर्षदेखि व्यावसायिक रूपमा गोलभैँडाखेती गर्दै आउनुभएको छ । २०६४ सालदेखि निरन्तर रूपमा उहाँ गोलभैँडाखेतीमा व्यस्त हुनुहुन्छ । उहाँ घरबाट अंशबन्डा हुँदा आठ कट्टा जग्गा भाग परेको थियो । त्यही जग्गाबाट गोलभैँडाखेतीमा लाग्नुभएका उहाँ अहिले डेढ बिघा जग्गामा तरकारीखेती गर्नुहुन्छ । त्यो जग्गा पनि तरकारीखेतीबाटै जोडेको उहाँ बताउनुहुन्छ । “सुरुमा मेरो आठ कट्टा मात्रै थियो, त्यही जग्गाबाट तरकारीखेती सुरु गरें”, उहाँले भन्नुभयो, “त्यसबेला केही जग्गा भाडामा लिएर पनि खेती गरें, अहिले डेढ बिघा जग्गासमेत जोड्न सफल भएको छु ।”

त्यति मात्रै होइन, गोलभैँडाखेती गरेर राखले बखरियामा रु एक करोडभन्दा बढी खर्च गरेर पक्की घरसमेत बनाउनुभएको छ । उहाँले मासिक रु एक लाखभन्दा बढी गोलभैँडोतीबाटै आम्दानी गर्दै आएको बताउनुहुन्छ । राखले उत्पादन गरेको गोलभैँडा अहिले दाङमा मात्र सीमित छैनन् । सुर्खेत र बुटवलसम्मका बजारमा पुग्ने गरेको छ । पिछ्लो समय नजिकैको शीतलपुरमा हाटबजार निर्माण भएपछि बजारीकरणमा थप सहज भएको उहाँ बताउनुहुन्छ ।

उहाँको फार्ममा अहिले १२ जनाभन्दा बढीले प्रत्यक्ष रोजगारी पाएका छन् । बखरिया क्षेत्र तरकारी उत्पादनका हिसाबले उत्तम क्षेत्र हो । जहाँ अन्य किसानहरूसहित गरी ४५ किसानभन्दा बढी क्षेत्रफलमा यसरी तरकारीखेती हुने गरेको छ । तरकारीखेतीमै रमाउनेमा तुलसीपुर उपमहानगरपालिका-१६

रत्नै निवासी सुनिता चौधरी पनि हुनुहुन्छ । करिब तीन वर्षअघि तरकारीखेतीसम्बन्धी तालिम लिएपछि निरन्तर यही पेसामा आबद्ध भएर वार्षिक पाँच लाखभन्दा बढी आम्दानी गर्ने गरेको उहाँ बताउनुहुन्छ । आठ कट्टा क्षेत्रफलमा गोलभैँडा, बोदी, भिन्डीलगायतका तरकारी उत्पादन गरेर आफ्नै बजारसम्म लैजाने गरेको उहाँले यो पेसाले आफूलाई सन्तुष्ट बनाएको बताउनुभयो । “म एकल महिला पनि हुँँ, समय बिताउन गाह्रो हुन्थ्यो”, उहाँले भन्नुभयो, “दिनभर तरकारीखेतीमै व्यस्त हुन्छु, बिहान आफ्नै छिट्टुवामा बोकेर बजारसम्म लैजान्छु, समय बिताउन निकै सहज भएको छ, आम्दानी पनि उतिकै छ ।” सुनिताजस्तै खेतीमा व्यस्त हुनुहुन्छ तुलसीपुर उपमहानगरपालिका-१३ बखरियाकी सुलोचना शेर्पा । कुनैबेला टिकटक, फेसबुकमा दिन बिताउने उहाँ अहिले घरआँगनसँगै जोडिएको ११ कट्टा जग्गामा कागतीखेती गर्नुभएको छ । युद् युवबाट सिकेर उहाँ यसरी तरकारीखेतीमा व्यस्त हुनुभएको हो । “मैले युट्युब हेरेर कागतीखेतीका बारेमा धेरै जानकारी पाएँ”, उहाँले भन्नुभयो, “त्यसले गर्दा मै अहिले कागतीखेती गरिरहेकी छु ।” पाँच वर्षदेखि उहाँ यसै खेतीमा निरन्तर व्यस्त हुनुहुन्छ । आफ्नो बारिमा तीन सय वटा कागतीका बिस्वा रोपेकी सुलोचनाले गएको वर्षबाट राम्रो प्रतिफल पाउन थाल्नुभएको छ । गत वर्ष सबै खर्च कटाएर उहाँले रु डेढ लाख आम्दानी गर्न सफल हुनुभएको थियो ।

तुलसीपुर-११, मोतिपुरकै किसान यज्ञ खत्रीको तरकारीखेतीमा फरक अनुभव छ । उहाँले तरकारीखेती सुरु

गरेको २२ वर्षभन्दा बढी भयो । जतिबेला घरमा खानका लागि पर्याप्त तरकारीसमेत हुँदैनथ्यो । बालबच्चालाई कसरी पढाउने र उनीहरूको भविष्य कसरी सुरक्षित गर्ने भन्ने चिन्ताले उहाँलाई सताउने गर्थ्यो । “पहिले त खाने तरकारीसमेत हुँदैनथ्यो, बालबच्चा कसरी पढाउने भन्ने पिर हुन्थ्यो”, उहाँले भन्नुभयो, “जब तरकारीखेती गरें, त्यसपछि जीवन धान्न निकै सहज भयो ।” हाल उहाँले डेढ बिघामा कृषि खेती गर्नुभएको छ । “छोराछोरीले राम्रो स्कूल पढ्न पाएका छन्, तरकारीखेती गरेर पक्की घर बनेका छ”, उहाँले भन्नुभयो, “तरकारी खेतीले निकै सहज बनाएको छ ।” उहाँका अनुसार सोही ठाउँमा तरकारी खेती गरेर धेरै किसानको जीवनस्तर सुधार भएको छ ।

दाङको तुलसीपुर उपमहानगरपालिका-१६, रत्नैका विनोद चौधरी भने तरकारीखेतीमा मात्रै व्यस्त हुनुहुन, उहाँ आर्गानिक कृषिखेतीको प्रत्यक्षमेत गरिरहुनुभएको छ । वर्षौंदेखि दुई बिघाभन्दा बढी जमिनमा तरकारीखेती गर्दै आउनुएका उहाँ पिछ्ल्लो समय पाँच कट्टामा आर्गानिक खेतीको अभ्यास सुरु गर्नुभएको छ भने गाउँका अन्य १० किसानलाई समेत समेटेर आर्गानिक कृषिमा आबद्ध गराउनुभएको छ ।

उहाँले ‘मिलिजुली कृषक समूह’ गठन गरेर आर्गानिक रूपमा गोलभैँडा, काँक्रा, बोदी, सिमी, लौका, करेलालगायतका तरकारी फलाउदै आउनुभएको छ । “हाम्रोले समूह नै बनाएर आफ्नो खेती सुरु गरेका छौँ”, उहाँले भन्नुभयो, “अहिले १० जना किसान यसमा आबद्ध छौ ।” अहिले रासायनिक मलको साटो गड्यौला मल, भोल मल र गोबर मल प्रयोग गर्ने गरेको

उहाँले बताउनुभयो । उहाँ आफ्नै गड्यौला पालेर प्रतिकिलो रु १२ सयमा गड्यौला र प्रतिगोटा रु ३० मा किनबेचसमेत गर्नुहुन्छ ।

यस्तै आर्गानिक खेतीको अभियानमा हुनुहुन्छ-तुलसीपुर उपमहानगरपालिका-११ मोतिपुरका दीपक चौधरी । विगत १२ वर्षदेखि निरन्तर तरकारीखेतीमा रमाउनुभएका चौधरी भन्नुहुन्छ, “सुरुआती वर्षहरूमा रासायनिक मलकै प्रयोग गर्थे तर, पिछ्ल्लो एक वर्षदेखि प्राज्ञािनिक मल प्रयोग गर्ने गरेको छु ।” अहिले उहाँले आफ्नै बारिमा उत्पादित गड्यौला मल प्रयोग गरेर आर्गानिक तरकारी उत्पादन गरिरहनुभएको छ । हाल सात कट्टामा तरकारीखेती गरिरहनुभएका उहाँ हिउँदको समयमा यसलाई विस्तार गरेर १७ कट्टाभन्दा बढी पुर्‍याउनुहुन्छ । तरकारीखेतीबाटै उहाँले वार्षिक रु चार लाखभन्दा बढी आम्दानी गर्दै आउनुभएको छ ।

बजारमा पाइने विमादीयुक्त तरकारीलाई न्यूनीकरण गर्न तुलसीपुर उपमहानगरपालिका-११ मोतिपुरका किसान जुराम चौधरीले पनि यसरी प्राज्ञारिक मल नै प्रयोग गर्दै आउनुभएको छ । नतासाह कृषि फर्ममाफँत काउली, आलु, गोलभैँडा, बोरी, लौकाको व्यवसाय गर्दै आउनुभएका उहाँले हाल प्राज्ञारिक मल प्रयोग गर्ने गरेको बताउनुभयो ।

प्राज्ञारिक मल प्रयोग गर्दा कहिलेकाहीँ किराले सताउने गरेको उहाँले बताउनुहुन्छ । एक बिघाभन्दा बढी क्षेत्रफलमा तरकारीखेती गर्दै आउनुभएका उहाँले हाल प्राज्ञारिक मलको प्रयोग गर्दै आउनुभएको छ ।

संघीय निजामती सेवासम्बन्धी विधेयक संसद्मा पेस गर्ने सरकारको निर्णय

काठमाण्डु । सरकारले संघीय निजामती सेवासम्बन्धी कानुनलाई संशोधन तथा एकीकरण गर्न बनेको विधेयक संघीय संसद्मा पेश गर्ने निर्णय गरेको छ ।

प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद्को कार्यालय, सिंहदरबारमा बसेको मन्त्रिपरिषद् बैठकले सङ्घीय निजामती सेवा विधेयक संसद्मा पेस गर्ने निर्णय गरेको नेपाल सरकारका प्रवक्ता एवं शिक्षा तथा खेलकुदमन्त्री सस्मित पोखरेलले जानकारी दिनुभयो ।

बैठकले स्वास्थ्यसेवा सुधारका लागि अमेरिकी सरकारबाट प्राप्त हुने २० दशमल सात मिलियन अमेरिकी डलर बराबरको अनुदान सहायता स्वीकार गर्ने निर्णयसमेत गरेको छ ।

मन्त्रिपरिषद्ले पूर्व-पश्चिम राजमार्गअन्तर्गत कमला-ढल्केवर-पथलैया सडक खण्ड, गजाई खोला साना जलविद्युत् आयोजना तथा ४० मेगावाट क्षमताको बलेफीखोला

जलविद्युत् आयोजना निर्माणका लागि राष्ट्रिय वन क्षेत्र उपयोग गर्न स्वीकृति दिएको छ ।

सशस्त्र प्रहरी बल, नेपालका तालिम शिक्षालय, गुल्म तथा सीमा सुरक्षा पोष्ट निर्माणका लागि राष्ट्रिय वन क्षेत्र उपयोग गर्न पनि स्वीकृति दिइएको छ । बैठकले पशु वधशाला तथा मासु जाँच ऐन, २०५५ र अपाङ्गता भएका व्यक्तिको अधिकारसम्बन्धी ऐन, २०७४ संशोधन गर्न बनेका विधेयक सङ्घीय संसद्मा पेस गर्न स्वीकृति दिएको छ ।

मन्त्रिपरिषद्ले प्रशासनतर्फ दुई उच्च अधिकारीको बढुवा तथा पदस्थापनसमेत गरेको छ । सहसचिव आभा श्रेष्ठ कर्णलाई बढुवा गरी गण्डकी प्रदेशको प्रमुख सचिवमा पदस्थापन गर्ने निर्णय भएको छ । नेपाल इन्जिनियरिङ सेवातर्फका डा जगदीश्वर कर्माचार्यलाई बढुवा गरी ऊर्जा, जलस्रोत तथा सिँचाई मन्त्रालयको सचिवमा पदस्थापन गर्ने निर्णय भएको छ । रासस

प्रतिरक्षा विश्वविद्यालय नेपाली सेनाको मात्र विश्वविद्यालय होइन: कानुनमन्त्री गौतम

काठमाण्डु । कानुन, न्याय तथा संसदीय मामिलामन्त्री सोविता गौतमले राष्ट्रिय प्रतिरक्षा विश्वविद्यालय नेपाली सेनाको मात्र विश्वविद्यालय नभई राष्ट्रियस्तरको विश्वविद्यालय भएको बताउनुभएको छ ।

प्रतिनिधिसभाको मंगलबारको बैठकमा 'राष्ट्रिय प्रतिरक्षा विश्वविद्यालय विधेयक, २०८३ माथि विचार गरियोस्' भन्ने प्रस्तावमाथिको छलफलमा उठेका प्रश्नको प्रधानमन्त्री बालेन्द्र शाहका तर्फबाट जवाफ दिँदै उहाँले सो विश्वविद्यालयले सैन्य प्रकृतिको तालिम नदिने स्पष्ट पार्नुभयो ।

बदलिँदो विश्वमा राष्ट्रिय सुरक्षालाई युद्ध वा सैन्य सुरक्षा मात्रै भनेर बुझ्न नहुने भन्दै मन्त्री गौतमले अन्तरराष्ट्रिय सम्बन्ध, कूटनीति, आर्थिक तथा सुरक्षा कूटनीति, राष्ट्रिय सुरक्षा र रणनीतिक अध्ययन एवं साइबर सुरक्षालगायत विषय राष्ट्रिय सुरक्षामा समावेश हुने बताउनुभयो ।

“यो विषय पढाउन विशिष्टीकृत संस्थाको आवश्यकता थियो । त्यसैले यस विधेयकमा सैनिक तथा गैरसैनिक कर्मचारीका लागि उच्चस्तरीय प्राज्ञिक अध्ययन, अध्यापन र अनुसन्धान सञ्चालन गर्ने परिकल्पना गरिएको छ”, उहाँले भन्नुभयो, “मित्र राष्ट्रका सैनिक र गैरसैनिक अधिकारीसमेत यहाँ आएर अध्ययन गर्न सक्नेगरी यो विधेयकमा परिकल्पना गरिएको छ ।”

विधेयकले विश्वविद्यालय सभा, कार्यकारी परिषद्, प्राज्ञिक परिषद् तथा 'बोर्ड अफ ट्रस्टी' जस्ता अलग-अलग संस्थागत संरचनाको परिकल्पना गरेको उहाँले जानकारी दिनुभयो । विधेयकले नीति तथा संस्थागत उत्तरदायित्व र दैनिक प्राज्ञिक कार्यबीच आवश्यक दूरी कायम राखेको

उहाँको भनाइ छ । विश्वविद्यालयबाट राष्ट्रिय सुरक्षा, प्रतिरक्षा, रणनीतिक नेतृत्व, अन्तरराष्ट्रिय सम्बन्ध, कूटनीति, आर्थिक कूटनीतिलगायत कक्षा सञ्चालन हुनेछन् । “नेपालमा धेरै विश्वविद्यालय छन्, सामान्य अर्को विश्वविद्यालय थप्नु होइन, राष्ट्रिय सुरक्षा र प्रतिरक्षाका विषयमा नेपालभित्रै उच्चस्तरीय शिक्षा, अनुसन्धान, रणनीतिक विश्लेषण र नीतिगत ज्ञान उत्पादन गर्न सक्ने स्वायत्त, विश्वसनीय र राष्ट्रिय संस्था निर्माण गर्नु हो”, उहाँले भन्नुभयो ।

मन्त्री गौतमले संसद्को छलफलबाट विश्वविद्यालयको स्वायत्तता, नागरिक-सैनिक सहभागिता, प्राज्ञिक स्वतन्त्रता र संस्थागत उत्तरदायित्वलाई अझ स्पष्ट र सुदृढ बनाउन सकिने धारणा राख्नुभयो । बैठकले उक्त विधेयकमाथि विचार गरियोस् भन्ने प्रस्ताव सर्वसम्मतिले स्वीकृत गरेको थियो ।

उक्त प्रस्तावमाथिको छलफलमा भाग लिँदै सांसद बिक्रम थापाले सैनिक र गैरसैनिक अधिकारीलाई राष्ट्रिय सुरक्षा,

सम्बन्ध, पारदर्शीता, अनुसन्धानको गुणस्तर र सुरक्षा संवेदनशीलताको स्पष्ट सीमा निर्धारण गर्नुपर्ने बताउनुभयो ।

सांसद पुष्पराज कँडेलले विश्वविद्यालयको स्वायत्तता र प्राज्ञिक स्वतन्त्रतालाई विधेयकमा परिभाषित गरि नुपनेमा जोड दिनुभयो । सांसद राम लामाले सत्ता परिवर्तनसँगै विश्वविद्यालयका पदाधिकारीहरू परिवर्तन हुने परम्परा अन्त्य गर्नुपर्ने धारणा राख्नुभयो ।

सांसद बलावती शर्माले राष्ट्रिय सार्वभौमिकता, अखण्डता र स्वाधिनताको प्रतिनिधित्व सो विश्वविद्यालय गर्न सक्छ भनी प्रश्न गर्नुभयो । सांसद युवराज दुलालले विश्वविद्यालयको प्राज्ञिक स्वायत्तता सुनिश्चिता नगरेसम्म विधेयकमा प्रस्तुत भद्दा संरचनाले नयाँपन दिन नसक्ने जिकिर गर्नुभयो ।

सांसदहरू नितिमा भण्डारी (कार्की), करिष्मा कठरिया, टुकाभद्रा हमाल, रिमा विश्वकर्मा, कमल सुवेदी, धर्मराज केसी, यज्ञमणि न्यौपाने, भरतप्रसाद पराजुली, सरस्वती लामा, आनन्दबहादुर चन्द, बोधनारायण श्रेष्ठ, सुशील खड्का, एशुदाकुमारी बराल, मधुकुमार चौलागाईं, परशुराम तामाङ, कृष्णहरि बुढाथोकी, पार्वती चिक, ताराप्रसास जोशी, साजिदा खातुन सिद्धिकी, ज्ञानु पौडेल, ओजस्वी शेरचन र गणेश कार्कीले विश्वविद्यालयले साइबर सुरक्षा, विपद् व्यवस्थापन,

अन्तर्राष्ट्रिय सम्बन्ध, कृत्रिम बुद्धिमत्ता र रणनीतिक सञ्चालनगायत विषयलाई प्राथमिकता दिनुपर्नेमा जोड दिनुभयो ।

प्रतिनिधिसभाको अर्को बैठक यही असोज १४ गते अपराह्न १:०० बस्नेछ । रासस

सम्बन्ध, पारदर्शीता, अनुसन्धानको गुणस्तर र सुरक्षा संवेदनशीलताको स्पष्ट सीमा निर्धारण गर्नुपर्ने बताउनुभयो ।

सांसद पुष्पराज कँडेलले विश्वविद्यालयको स्वायत्तता र प्राज्ञिक स्वतन्त्रतालाई विधेयकमा परिभाषित गरि नुपनेमा जोड दिनुभयो । सांसद राम लामाले सत्ता परिवर्तनसँगै विश्वविद्यालयका पदाधिकारीहरू परिवर्तन हुने परम्परा अन्त्य गर्नुपर्ने धारणा राख्नुभयो ।

सांसद बलावती शर्माले राष्ट्रिय सार्वभौमिकता, अखण्डता र स्वाधिनताको प्रतिनिधित्व सो विश्वविद्यालय गर्न सक्छ भनी प्रश्न गर्नुभयो । सांसद युवराज दुलालले विश्वविद्यालयको प्राज्ञिक स्वायत्तता सुनिश्चिता नगरेसम्म विधेयकमा प्रस्तुत भद्दा संरचनाले नयाँपन दिन नसक्ने जिकिर गर्नुभयो ।

सांसदहरू नितिमा भण्डारी (कार्की), करिष्मा कठरिया, टुकाभद्रा हमाल, रिमा विश्वकर्मा, कमल सुवेदी, धर्मराज केसी, यज्ञमणि न्यौपाने, भरतप्रसाद पराजुली, सरस्वती लामा, आनन्दबहादुर चन्द, बोधनारायण श्रेष्ठ, सुशील खड्का, एशुदाकुमारी बराल, मधुकुमार चौलागाईं, परशुराम तामाङ, कृष्णहरि बुढाथोकी, पार्वती चिक, ताराप्रसास जोशी, साजिदा खातुन सिद्धिकी, ज्ञानु पौडेल, ओजस्वी शेरचन र गणेश कार्कीले विश्वविद्यालयले साइबर सुरक्षा, विपद् व्यवस्थापन,

अन्तर्राष्ट्रिय सम्बन्ध, कृत्रिम बुद्धिमत्ता र रणनीतिक सञ्चालनगायत विषयलाई प्राथमिकता दिनुपर्नेमा जोड दिनुभयो ।

प्रतिनिधिसभाको अर्को बैठक यही असोज १४ गते अपराह्न १:०० बस्नेछ । रासस

कांग्रेस १५औँ महाधिवेशन सय्यो, असोज १८ गतेदेखि हुने

काठमाण्डु । नेपाली कांग्रेसको १५औँ राष्ट्रिय महाधिवेशन आगामी असोज १८ देखि काठमाडौँमा हुने भएको छ ।

काँग्रेस केन्द्रीय कार्यालयका कार्यवाहक मुख्यसचिव कृष्णप्रसाद दुलालले मंगलबार एक विज्ञप्ति जारी देशका विभिन्न स्थानमा भारी वर्षाका कारण प्रदेशसभा तथा प्रतिनिधीसभा क्षेत्रीय अधिवेशनमा ढिलाइ भएकाले निर्धारित समयभन्दा दुई दिन पर सारिएको जानकारी दिनुभयो । यसअघि काँग्रेसले असोज १६ देखि १९ गतेसम्म महाधिवेशन गर्ने कार्यतालिका जारी निर्धारित समयभन्दा दुई दिनपछि सारिएको हो ।

“पार्टीको महाधिवेशनअन्तर्गत वडा र पालिका अधिवेशन सम्पन्न भई प्रदेशसभा क्षेत्रीय अधिवेशन र प्रतिनिधिसभा क्षेत्रीय अधिवेशन भइरहेका छन्, यसैबीचमा देशका विभिन्न स्थानमा परेको भारी वर्षाका कारण उत्पन्न असहज परिस्थितिलाई मध्यनजर गर्दै १५औँ महाधिवेशन असोज १८ गतेसम्मका लागि सारिएको हो”, उहाँले भन्नुभयो ।

काँग्रेसको १५औँ महाधिवेशन उद्घाटन समारोह असोज १८ गते दिउँसो २ बजे खुलामञ्चमा हुने काँग्रेसले जनाएको छ । रासस

सञ्चारमन्त्री डा तिमिल्सिनाको कोरिया भ्रमण स्थगित

काठमाण्डु । सूचना तथा सञ्चारमन्त्री डा विक्रम तिमिल्सिनाले गणतन्त्र कोरियाको राजधानी सिओलमा आयोजना हुने ‘ग्लोबल आईसिटी लिडर सिप फोरम’ मा सहभागी हुन जाने पूर्वनिर्धारित भ्रमण स्थगित गर्नुभएको छ ।

सञ्चारमन्त्री तिमिल्सिनाको कोरिया भ्रमण २०८३ भदौ ३ गते बसेको मन्त्रिपरिषद्को बैठकबाट स्वीकृत भएको थियो । उहाँ स्प्टेम्बर ३० देखि अक्टोबर ९, २०२६ सम्म सिओलमा हुने कार्यक्रमका लागि कोरिया जाने तयारीमा हुनुहुन्थ्यो ।

तर देशका विभिन्न क्षेत्रमा आएको बाढी, पहिरो र निरन्तर वर्षाका कारण ठूलो जनधनको क्षति भएपछि सञ्चारमन्त्री तिमिल्सिनाले पूर्वनिर्धारित कोरिया भ्रमण स्थगित गर्नुभएको हो ।

भदौ १० गते भोटेकोशी नदीमा आएको बाढीका कारण रसुवा, नुवाकोट, धादिङ, रचितवनलगायत जिल्लामा बाढी तथा पहिरोले ठूलो क्षति पुर्‍याएको थियो । त्यसैगरी असोज ८ देखि ११ गतेसम्म भएको निरन्तर वर्षाका कारण देशका विभिन्न स्थानमा पुनः बाढीपहिरो तथा

डुबानका घटना भएका छन् । विपद्का कारण मानवीय क्षतिका साथै सडक, पुल, विद्युत्, सञ्चारलगायतका भौतिक संरचनामा समेत क्षति पुगेको छ । विपद्बाट प्रभावित क्षेत्रमा अहिले पनि उद्धार, राहत तथा पुनःस्थापनाका काम जारी छन् ।

सरकारले प्रभावित क्षेत्रमा उद्धार तथा राहत व्यवस्थापनलाई प्राथमिकतामा राखेको छ । बाढी तथा पहिरोबाट प्रभावित क्षेत्रमा दूरसञ्चार तथा इन्टरनेट सेवा अवरुद्ध हुँदा उद्धार, राहत, समन्वय तथा प्रभावित नागरिकसँगको सम्पर्कमा कठिनाई भइरहेको अवस्था सञ्चार सम्पर्कलाई यथासक्थ नियमित र प्रभावकारी बनाउनु सरकारको महत्वपूर्ण दायित्व बनेको छ ।

यही परिस्थितिलाई ध्यानमा राख्नुहुँदै सञ्चारमन्त्री डा

तिमिल्सिनाले मुलुकभित्रको विपद् व्यवस्थापन तथा प्रभावित क्षेत्रमा सञ्चार सेवा पुनःस्थापना र निरन्तरतासम्बन्धी कामलाई प्राथमिकता दिनुभएको मन्त्रालयले जनाएको छ ।

पूर्वनिर्धारित कार्यक्रमअनुसार कोरिया भ्रमणमा सहभागी हुन नसक्ने जानकारी आयोजक पक्षलाई गराउन सञ्चार मन्त्रालयले परराष्ट्र मन्त्रालयलाई अनुरोध गरेको छ ।

भ्रमण स्थगनको मुख्य कारण मुलुकका विभिन्न क्षेत्रमा विपद्का कारण उत्पन्न असहज परिस्थिति र प्रभावित क्षेत्रमा उद्धार, राहत, पुनःस्थापना तथा सञ्चार सेवा सञ्चालनलाई प्राथमिकता दिनुपर्ने अवस्था रहेको सञ्चार मन्त्रालयले जनाएको छ । रासस

काठमाण्डु । उपराष्ट्रपति रामसहायप्रसाद यादवसँग नेपालका लागि भारतीय राजदूत नवीन श्रीवास्तवले मंगलबार लैनचौरस्थित उपराष्ट्रपतिको कार्यालयमा शिष्टाचार बिदाइ भेट गर्नुभएको छ ।

उपराष्ट्रपति यादवले राजदूत श्रीवास्तवलाई कार्यकाल सफलतापूर्वक सम्पन्न गरेकामा बधाई दिँदै दुई देशबीचको ऐतिहासिक, सांस्कृतिक र मैत्रीपूर्ण सम्बन्धलाई अझ मजबुत बनाउन पुर्‍याउनुभएको योगदान प्रशंसीय रहेको उल्लेख गर्नुभएको थियो । राजदूत श्रीवास्ताव आफ्नो

कार्यकाल सम्पन्न गरेर स्वदेश फर्कदै हुनुहुन्छ । उपराष्ट्रपति यादवले नेपालमा हालैको विनाशकारी बाढीको कठिन घडीमा भारत सरकारद्वारा प्रदान गरिएको मानवीय तथा विपद् सहायताप्रति धन्यवाद व्यक्त

गर्नुभएको उपराष्ट्रपति यादवको सचिवालयले जनाएको छ ।

राजदूत श्रीवास्तवले आफ्नो कार्यकालमा नेपाल भारत सम्बन्ध थप घनिष्ट बनाउन आफूले सक्दो प्रयास गरेको भन्दै नेपाल र नेपालीको सम्पर्कमा सदैव रहिरहने बताउनुभएको थियो । रासस

अब पार्टीभित्र अराजकता र अनुशासनहीनता चल्दैन : अध्यक्ष ओली

काठमाण्डु । नेकपा (एमाले) अध्यक्ष केपी शर्मा ओलीले अब पार्टीभित्र अराजकता र अनुशासनहीनता नचल्ने स्पष्ट पार्नुभएको छ ।

हालै सम्पन्न पार्टीको तेस्रो पूर्ण केन्द्रीय कमिटी बैठकका सन्देशबारे मंगलबार कोशी, मधेश, बागमती, उपत्यका विशेष र सम्पर्क समन्वय प्रदेशका पदाधिकारीलाई आज भर्चुअल रूपमा सम्बोधन गर्दै अध्यक्ष ओलीले अब पार्टीको नीति र अनुशासनविपरीत जाने, अराजकता फैलाउने वा विपक्षी रमाउने गरी बोल्ने जोकोहीमाथि कडा कारबाही हुने जनाउ दिनुभयो । एमालेको केन्द्रीय कमिटीको तेस्रो बैठक यही असोज ५ देखि ८ गतेसम्म ललितपुरमा भएको थियो ।

लोकतन्त्रको रक्षा र अब हुने स्थानीय तहको निर्वाचनको तयारी

पार्टीको मुख्य गन्तव्य भएको उल्लेख गर्दै अध्यक्ष ओलीले अर्जुनट्राष्ट लिफ्ट लक्ष्यमा केन्द्रित हुन आग्रह गर्नुभयो ।

अन्य कुनै दलसँग तत्काल पार्टी एकता नहुने तर चुनावी तालमेल वा विषयगत कार्यगत एकता हुनसक्ने अध्यक्ष ओलीको भनाइ थियो ।

अध्यक्ष ओलीले राजधानी वा सुविधाभोगी ठाउँमा बसेर जिल्ला वा कार्यक्षेत्रको

जिम्मेवारी पूरा हुन नसक्ने भन्दै नेताहरूलाई ‘टुरिस्ट’ नबनी स्थलमै गएर योजना बनाउन निर्देशन दिनुभयो ।

पार्टी केन्द्रीय कार्यालय, च्यासलबाट सञ्चालित भर्चुअल कार्यक्रममा उपाध्यक्षहरू रामबहादुर थापा ‘बादल’ विष्णुप्रसाद पौडेल, रघुजी पन्त, महासचिव शङ्कर पोखरेललगायत नेताहरूको उपस्थिति थियो । रासस

‘केही नेपाल ऐनको व्यवस्था जगाउने विधेयक, २०८३’ स्वीकृत

काठमाण्डु । प्रतिनिधिसभाको आजको बैठकबाट ‘केही नेपाल ऐनको व्यवस्था जगाउने विधेयक, २०८३’ स्वीकृत भएको छ ।

सैद्धान्तिक छलफलपश्चात् सर्वसम्मतिबाट स्वीकृत भएको सो विधेयकमाथि अब संशोधन पेस भई सम्बन्धित समितिमा छलफल हुनेछ ।

यसअघिको अध्यादेशबाट संशोधन गरिएका केही नेपाल ऐनका केही व्यवस्थाहरू निष्क्रिय भएकाले सरकारले केही नेपाल ऐनको व्यवस्था जगाउने विधेयक ल्याएको हो ।

बैठकमा प्रधानमन्त्री बालेन्द्र शाहका तर्फबाट कानुन, न्याय तथा संसदीय मामिलामन्त्री सोविता गौतमले उक्त विधेयकमाथि विचार गरियोस्’ भन्ने प्रस्ताव प्रस्तुत गर्नुभएको थियो ।

उक्त प्रस्तावमाथिको छलफलमा भाग लिँदै सांसद सुशीला ढकाल आचार्यले उक्त विधेयक राजनीतिक स्वार्थभन्दा

माथि उठेर कानुनी स्थायित्व कायम हुनुपर्नेमा जोड दिनुभयो ।

सांसद साजिदा खातुन सिद्धिकीले पुनर्जीवित गरिने सबै व्यवस्था संविधानसँग बाँझिए/नबाँझिएको विषयमा स्पष्ट हुनुपर्ने बताउनुभयो । कानुन कार्यान्वयन निकाय र समय सीमाबारे पनि स्पष्ट हुनुपर्नेमा उहाँले जोड दिनुभयो ।

सांसद अफसाना बानुले त्यस विधेयकले प्रशासनलाई अन्योलबाट बचाउने सुनिश्चिता हुनुपर्नेमा जोड दिनुभयो । सांसद एशुदाकुमारी बरालले अध्यादेशबाट शासन

सञ्चालन गर्ने शैलीबाट माथि उठ्न सरकारसँग आग्रह गर्नुभयो । उक्त विधेयकमाथिको छलफलमा सांसद आरेन राई, डा ललितान कुमारी, टुकाभद्रा हमाल, डा पुष्पराज कँडेल, बलावती शर्मा, पार्वती चिक, गुरुप्रसाद बराल, गङ्गादेवी श्रेष्ठले छलफलमा भाग लिनुभयो । छलफलमा उठेका विषयको जवाफ दिँदै मन्त्री गौतमले अध्यादेश निष्क्रिय भएका केही नेपाल ऐनका दफालाई पुनः जगाउने नीतिगत निर्णय गरेबमोजिम सरकारले विधेयक पेस गरेको जानकारी गराउनुभयो । रासस

प्रधानमन्त्री साहसँग भारतीय राजदूत श्रीवास्तवको बिदाइ भेट

काठमाण्डु । प्रधानमन्त्री बालेन्द्र साहसँग नेपालका लागि भारतीय राजदूत नवीन श्रीवास्तवले बिदाइ भेट गर्नुभएको छ ।

नेपालका लागि आफ्नो कार्यकाल सकेर फर्किन लाग्नुभएका श्रीवास्तवले मंगलबार सिंहदरबारस्थित प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद्को कार्यालयमा पुगेर प्रधानमन्त्री साहसँग बिदाइ भेट गर्नुभएको प्रधानमन्त्रीका प्रेस तथा अनुसन्धानविज्ञ दीपा दाहालले जानकारी दिनुभयो ।

भेटमा प्रधानमन्त्री साहले नेपाल र भारतबीचको सम्बन्ध सधैं सुमधुर र प्रगाढ रहँदै आएको

बताउनुभएको थियो । उहाँले हाले बाढीपहिरो तथा विपद्को समयमा भारत सरकारले पुर्‍याएको सहयोगका लागि विशेष धन्यवाद व्यक्त गर्नुभयो । प्रधानमन्त्री शाहले राजदूत श्रीवास्तवलाई कार्यकाल सम्पन्न गरेकामा बधाई दिनुहुँदै आगामी जीवनका लागि शुभकामनासमेत व्यक्त गर्नुभयो ।

त्यस अवसरमा राजदूत श्रीवास्तवले आफ्नो कार्यकालमा दुई देशबीच कैयौँ विकास परियोजनाहरू सम्पन्न भएको जानकारी गराउँदै नेपाल बसाइका क्रममा सहयोग पुर्‍याउने नेपाल सरकार र नेपाली जनतालाई विशेष धन्यवाद व्यक्त गर्नुभएको थियो । रासस

पूर्वप्रधानन्यायाधीशलाई पक्राउ गरिएको होइन, सुरक्षा दिइएको हो : मन्त्री पोखरेल

काठमाण्डु । सरकारले पूर्वप्रधानन्यायाधीश चोलेन्द्रशमशेर राणागाथि सुरक्षा खतरा देखिएपछि सुरक्षित स्थानमा सारिएको जनाएको छ । मन्त्रिपरिषद्का निर्णय सार्वजनिक गर्ने क्रममा सञ्चारकर्मीको प्रश्नको जवाफ दिँदै सरकारका प्रवक्ता एवं शिक्षा तथा खेलकुदमन्त्री सस्मित पोखरेलले राणालाई पक्राउ वा नियन्त्रणमा नलिइएको स्पष्ट पार्नुभयो ।

राणाको मोबाइलमा ‘टेक्स्ट मेसेज’ मार्फत सुरक्षा धम्की आएको र सोही आधारमा सुरक्षा निकायले उहाँलाई सुरक्षित स्थानमा सारेको मन्त्री पोखरेलले बताउनुभयो ।

“उहाँलाई पक्राउ गरिएको होइन, नियन्त्रणमा लिइएको पनि होइन ।

उहाँको परिवारबाट थप सुरक्षा माग गर्दै निवेदनसमेत परेकाले सुरक्षाका लागि उद्धार गरेर सुरक्षित स्थानमा लगेको हो”, मन्त्री पोखरेलले

भन्नुभयो । उहाँका अनुसार राणालाई आएको धम्की ‘जेनजी’ समूहबाट नभई कुनै अपरिचित समूहबाट आएको थियो । रासस

अनुगमनको नाममा गृहमन्त्रीले व्यापारीलाई त्रसित बनाएको आरोप

टुडे समाचारदाता
जनकपुरधाम । मधेश प्रदेश सरकारलाई पारदर्शी, जनउत्तरदायी र प्रभावकारी ढङ्गले सञ्चालन गर्ने उद्देश्यका साथ सत्ता साभेदार तीन ठूला दलहरू—नेकपा (एमाले), नेपाली कांग्रेस र नेपाली कम्युनिस्ट पार्टी—बीच गत २०८३ जेठ १२ गते भएको १५ बुँदे सहमतिपत्र पूर्ण रूपमा अलपत्र परेको छ ।

सरकार गठन र सञ्चालनका क्रममा सुशासन, वित्तीय अनुशासन र चुस्त प्रशासनको दाबी गर्दै राजनीतिक दलका शीर्ष नेताहरूले तामझामका साथ हस्ताक्षर गरेको उक्त सहमतिपत्रको एउटा पनि बुँदा कार्यान्वयन हुन नसकेपछि प्रदेश सरकारको कार्यशैलीमाथि गम्भीर प्रश्न उठेको छ ।

सहमतिपत्रमा आम जनमानसमै सुशासनको प्रत्यक्ष अनुभूति गराउने मुख्य लक्ष्य राखिएको भए पनि व्यवहारमा भने त्यसको ठीक विपरीत दृश्य प्रकट भएको छ । प्रदेशमा नीतिगत सुधार र विकास निर्माणका कामलाई तीव्र गति दिनुको साथै मुख्यमन्त्रीदेखि मन्त्रीहरूसम्म आर्थिक लाभका लागि बिना कुनै मापदण्ड अनैतिक कर्मचारी सरुवा-बदुवाको खेलमा अलिभिएको गम्भीर आरोप लागेको छ ।

मन्त्रालयहरूमा निरन्तर भइरहेको फेरबदल र कर्मचारी सरुवाको सरगमीका कारण अधिकांश ठाउँमा नयाँ कर्मचारीहरू हाजिर हुन सकेका छैनन् । यसै प्रशासनिक अस्तव्यस्तताका कारण धेरैजसो मन्त्रालयको खाता सञ्चालनसमेत हुन नसक्दा मधेश प्रदेशको आर्थिक कारोबार र दैनिक प्रशासनिक कामकाज पूर्ण रूपमा ठप्प बनेको छ ।

सरकारले आर्थिक िनलोमतोमा वरिष्ठ कर्मचारीलाई बसाएर कनिष्ठबाट काम गराई रहेका छन् । प्रमुख कुरा के हो भने यो अस्तव्यस्तताको विरोध बाहिरबाट मात्र नभई सरकारकै प्रमुख घटकाभित्रबाट

नसक्ने भएकाले त्यस्ता वस्तुको प्रयोगले स्वास्थ्यमा असर पर्न सक्ने बताए । उनले भने 'अनुगमनलाई बलियो बनाउनुपर्छ, त्यसमा दुईमत छैन । तर अनुगमन गुणस्तरीय र उद्देश्यपूर्ण हुनुपर्छ,' उनले भने, 'भ्याद गुम्जिएका सामान बिक्री भइरहेको छ कि छैन, खाद्य वस्तुमा मिसावट छ कि छैन भन्ने विषयमा अनुगमन केन्द्रित हुनुपर्छ, व्यापारीलाई दुःख दिने उद्देश्यले होइन ।'

सभामुख यादवले राज्यका तर्फबाट उद्योगी-व्यवसायीले सम्मान र प्रोत्साहन नपाएसम्म मुलुकमा आर्थिक समृद्धि हासिल गर्न कठिन हुने बताए । उद्योग तथा व्यवसाय क्षेत्र मुलुकको अर्थतन्त्रको मेरुण्ड भएको उल्लेख गर्दै उनले व्यवसायीले तिनै राजस्वबाट राज्य सञ्चालन तथा विकास निर्माणमा महत्त्वपूर्ण योगदान पुगे बताए ।

व्यवसायीले कानुनविपरीत काम गरेको प्रमाणित भए अवश्यक कारबाही गर्नुपर्ने र राम्रो काम गर्नेलाई प्रोत्साहन गर्नुपर्ने व्यवस्था सहितको कानून सरकारले ल्याउनुपर्ने आवश्यकता रहेको कुरामा जोड दिए ।

कार्यक्रममा जनकपुर उद्योग वाणिज्य संघका अध्यक्ष सुरेन्द्र भण्डारीले प्रदेश सरकारका गृहमन्त्री फकिरा महतो तथा कर्मचारीले व्यक्तिगत

स्वार्थका लागि व्यापारीलाई तर्सान खोजेको आरोप लगाएका छन् ।

सरोकारवाला निकायलाई कुनै जानकारी नै नदिए मन्त्री महतोले पदिय दम्भमा यहाँका व्यापारीहरूलाई अनुगमनको नाममा अनावश्यक रुपमा बिनाको कुनै मापदण्डको मनपरी रुपमा जरिवाना गर्ने, व्यापारीलाई थुने लगायतका क्रियाकलाप गरिरहेको आरोप समेत उनले लगाए ।

उनले भने, 'अनुगमन भनेको सरोकारवाला सिमिलित समितिले गर्ने हो । न कि पंचे शैलीमा प्रहरी प्रशासनलाई लिएर व्यापारीलाई त्रसित बनाउने गरी गर्ने हो । पद पाएपछि जे पनि गर्न कसैलाई छुट छैन, जुन व्यापारीको करबाट सरकार संचालन गरिरहेका छन गृहमन्त्री महतो त्यसै व्यापारीलाई जरिवानाको नाममा थर्काएर रकम असुल्ने परिपाटी गलत हो । यसले प्रदेश सरकारप्रति नाकारात्मक असर परिरहेको छ ।

उनले थपे भने 'व्यापार व्यवसाय मन्दा भएकोले एक त यहाँका व्यापारी आफै संकटमा छन् । यस्तो बेलामा सरकारले प्रोत्साहन गर्नुपर्नुको सट्टा अनुगमनको नाममा प्रहरी प्रशासनका बलमा गृहमन्त्रीले व्यापारी थर्काए स्ट्रटजाजी गर्नु राम्रो होइन, उनको यो हर्कतले उद्योगी व्यवसायीहरू पलाउनु हुने अवस्था आइसकेको छ ।'

सत्तारुढ दलको १५ बुँदे सहमतिपत्र कागजमै सीमित, एउटा पनि बुँदा भएन कार्यान्वयन

टुडे समाचारदाता
जनकपुरधाम । मधेश प्रदेश सरकारलाई पारदर्शी, जनउत्तरदायी र प्रभावकारी ढङ्गले सञ्चालन गर्ने उद्देश्यका साथ सत्ता साभेदार तीन ठूला दलहरू—नेकपा (एमाले), नेपाली कांग्रेस र नेपाली कम्युनिस्ट पार्टी—बीच गत २०८३ जेठ १२ गते भएको १५ बुँदे सहमतिपत्र पूर्ण रूपमा अलपत्र परेको छ ।

सरकार गठन र सञ्चालनका क्रममा सुशासन, वित्तीय अनुशासन र चुस्त प्रशासनको दाबी गर्दै राजनीतिक दलका शीर्ष नेताहरूले तामझामका साथ हस्ताक्षर गरेको उक्त सहमतिपत्रको एउटा पनि बुँदा कार्यान्वयन हुन नसकेपछि प्रदेश सरकारको कार्यशैलीमाथि गम्भीर प्रश्न उठेको छ ।

सहमतिपत्रमा आम जनमानसमै सुशासनको प्रत्यक्ष अनुभूति गराउने मुख्य लक्ष्य राखिएको भए पनि व्यवहारमा भने त्यसको ठीक विपरीत दृश्य प्रकट भएको छ । प्रदेशमा नीतिगत सुधार र विकास निर्माणका कामलाई तीव्र गति दिनुको साथै मुख्यमन्त्रीदेखि मन्त्रीहरूसम्म आर्थिक लाभका लागि बिना कुनै मापदण्ड अनैतिक कर्मचारी सरुवा-बदुवाको खेलमा अलिभिएको गम्भीर आरोप लागेको छ ।

मन्त्रालयहरूमा निरन्तर भइरहेको फेरबदल र कर्मचारी सरुवाको सरगमीका कारण अधिकांश ठाउँमा नयाँ कर्मचारीहरू हाजिर हुन सकेका छैनन् । यसै प्रशासनिक अस्तव्यस्तताका कारण धेरैजसो मन्त्रालयको खाता सञ्चालनसमेत हुन नसक्दा मधेश प्रदेशको आर्थिक कारोबार र दैनिक प्रशासनिक कामकाज पूर्ण रूपमा ठप्प बनेको छ ।

सरकारले आर्थिक िनलोमतोमा वरिष्ठ कर्मचारीलाई बसाएर कनिष्ठबाट काम गराई रहेका छन् । प्रमुख कुरा के हो भने यो अस्तव्यस्तताको विरोध बाहिरबाट मात्र नभई सरकारकै प्रमुख घटकाभित्रबाट

चर्किएको छ सम्झौतापत्रमा हस्ताक्षर गरेका सत्ता साभेदार दल नेकपा (एमाले) मधेश प्रदेशका संसदीय दलका नेता एवं पूर्व मुख्यमन्त्री सरोज कुमार यादवले नै आफ्नै नेतृत्वको गठबन्धन सरकारविरुद्ध कडा मोर्चा खोलेका छन् ।

कर्मचारी सरुवा गर्दा निश्चित मापदण्ड बनाएर मात्र गरिने सहमति भए पनि पैसाको चलखेलका आधारमा बिना मापदण्ड मनलाग्दी सरुवा गरिएको आरोप उनले निरन्तर लगाउँदै आएका छन् । सरकारले जनभावना अनुरूप काम गर्न नसकेको र सुशासनको न्यूनतम प्रत्याभूतिसमेत गराउन नसकेको भन्दै नेता यादवले पछिल्लो समय सरकारलाई दिएको समर्थन नै फिर्ता लिने चेतावनी दिएका छन् ।

तीन दलबीच भएको राजनीतिक सहमतिका मुख्य-मुख्य बुँदाहरूको कार्यान्वयन अवस्था हेर्दा स्थिति भन्ने निराशाजनक देखिन्छ। बजेट निर्माण गर्दा विकासका योजनाहरूमा कम्तीमा एक

करोडभन्दा कमको बजेट विनियोजन नगर्ने र टुक्ने योजना बन्द गर्ने सहमति भएको थियो। तर, वन तथा वातावरण मन्त्रालयले जारी गरेको बजेट कार्यान्वयन कार्यविधिमै उल्टे टुक्ने तथा उपभोक्ता समितिकै योजनाहरूलाई प्राथमिकता दिइएको पाइएको छ ।

त्यसैगरी, प्रदेश मन्त्रिपरिषद्को आकार घटाएर मुख्यमन्त्रीसहित ९ मा सीमित गर्ने र असराभित्रै मन्त्रालयको बाँडफाँड मिलाउने भनिएकोमा चार महिना वितिसक्दा पनि सो बुँदा कार्यान्वयनको कुनै संकेतसम्म देखिएको छैन ।

यस्तै, नयाँ आर्थिक वर्षको सुरुवात अर्थात् साउनदेखि नै खुल्ला तथा प्रतिस्पर्धी विधिबाट विकास निर्माणका योजना सञ्चालन गर्ने सहमतिपत्रमा उल्लेख थियो। तर, आर्थिक वर्ष सुरु भएको दुई महिना बितिसकदा पनि कर्मचारी सरुवाको विवाद र प्रशासनिक अन्योलका कारण योजनाहरू सञ्चालन हुन सकेका छैनन् र निकट भविष्यमा पनि योजना अघि बढ्ने

सम्भावना देखिएको छैन । सरकारको काम कारबाहीलाई चुस्त र प्रभावकारी बनाउन मुख्यमन्त्रीको संयोजकत्वमा सत्ता साभेदार दलका नेताहरू रहने कार्यदल गठन गर्ने सहमति भए पनि अहिलेसम्म उक्त कार्यदलसमेत गठन हुन सकेको छैन ।

सहमतिपत्रको सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण माइनको १३ औँ बुँदामा सरकारका मुख्यमन्त्री तथा मन्त्रीहरूले आर्थिक सुशासन कायम गर्न नसके पदमुक्त गरिने कडा प्रावधान राखिएको थियो । तर, अहिले प्रदेशमा सुशासन त टाढाको कुरा, कुशासन र वित्तीय अराजकता हाबी हुँदासमेत जिम्मेवार पदमा बसेकाहरू पद जोगाउनेमै मग्न रहेको भन्दै नागरिक समाज र सर्वसाधारणबाट तीव्र आलोचना भइरहेको छ ।

तीन दलले केवल सत्ताको जोडघटाउ र कुर्सी जोगाउनका लागि मात्रै सम्झौताको नाटक गरेको र आम जनतालाई धोका दिएको भन्दै प्रदेशभर आक्रोश र असन्तुष्टि चुलिँदै गएको छ ।

टिपरको ठक्करबाट बालिकाको मृत्यु

गौशालाका पूर्वमेयर महतो गरे रास्वपामा प्रवेश

टुडे समाचारदाता
जनकपुरधाम । टिपरको ठक्करबाट जनकपुरधाम-ढल्केवर सडकखण्ड अन्तर्गत धनुषाको रमदैयास्थित राजदेव मन्दिर अगाडि एक चार वर्षीया बालिकाको मृत्यु भएको छ ।
प्रदेश ०३-००१ ख ८५४५ नम्बरको टिपरको ठक्करबाट महोत्तरीको लोहारपट्टी नगरपालिका-३ निवासी रामनाथ रामकी चार वर्षीया छोरी नैनसी रामकी मृत्यु भएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय धनुषाका प्रवक्ता प्रहरी नायब उपरीक्षक ओमप्रकाश खनालले जानकारी दिएका छन् ।
सोमवार साँझ टिपरको ठक्करबाट गम्भीर घाइते भएकी नैनसीको उपचारका क्रममा मंगलवार मृत्यु भएको प्रहरीले जनाएको छ । प्रहरीले टिपर चालक क्षिरेस्वलाथ नगरपालिका-२ निवासी ३६ वर्षीय उमेश सिंह दनुवार र सहचालक

महोत्तरीको भंगाहा नगरपालिका-९ निवासी १८ वर्षीय शम्भु कुमार यादवलाई नियन्त्रणमा लिएको छ । घटनापछि आक्रोशित स्थानीयले टिपरमा तोडफोड समेत गरेका छन् । अवस्था तनावग्रस्त बन्दै गएपछि स्थिति नियन्त्रणमा लिन इलाका प्रहरी कार्यालय महेन्द्रनगरबाट प्रहरी निरीक्षक केशव गौतमको कमान्डमा २५ जना र जिल्ला प्रहरी कार्यालय धनुषाबाट प्रहरी नायब उपरीक्षक ओमप्रकाश खनालको कमान्डमा ५० जनाको प्रहरी टोली घटनास्थलमा परिचालन गरिएको थियो ।
दुर्घटनापछि बालिकालाई तत्काल जानकी मेडिकल कलेज रमदैयामा लगिएको थियो । त्यहाँ सामान्य उपचारपछि थप उपचारका लागि सँझ ७:५५ बजे न्युरो अस्पताल जनकपुरधाममा पठाएपनि बचाउन सकिएन ।

टुडे समाचारदाता
जनकपुरधाम । महोत्तरीको गौशाला नगरपालिकाका पूर्वमेयर एवं नेकपाका नेता शिवनाथ महतो राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी (रास्वपा) मा प्रवेश गरेका छन् ।
महतोलाई रास्वपा सभापति रवि लामिछानेले पार्टीमा स्वागत गर्दै सदस्यता प्रदान गरेका हुन् । महतोसँगै महोत्तरीको औरहीका माओवादी नेता रामबाबु चौधरी पनि रास्वपामा प्रवेश गरेका छन् ।
गौशालामा माओवादी केन्द्रका प्रभावशाली नेताका रूपमा परिचित महतो स्थानीय तहको निर्वाचनमा गौशाला नगरपालिकाको नेतृत्वसमेत गरिसकेका छन् । पछिल्लो समय उनी माओवादी केन्द्रको राजनीतिबाट बाहिरिँदै रास्वपामा

आबद्ध भएका हुन् । महोत्तरीमासंगठनविस्तारलाई तीव्रतादिइरहेकोरास्वपालेस्थानीय तहमा राजनीतिक प्रभाव राखेका नेताहरूलाई पार्टीमा भित्र्याउन थालेको छ । महतो र चौधरीको प्रवेशले गौशाला र औरहीमा रास्वपाको संगठन विस्तारमा थप प्रभाव पर्ने विश्वास गरिएको पार्टीका नेताहरूले बताएका छन् ।
माओवादी पृष्ठभूमिका नेताहरू रास्वपामा प्रवेश गरेसँगै महोत्तरीमा आगामी राजनीतिक समीकरण र दलहरूको संगठनात्मक गतिविधिमा समेत प्रभाव पर्न सक्ने देखिएको छ ।

नवीकरण नगर्ने संस्थालाई खारेज गरिने महोत्तरी प्रशासनको चेतावनी

टुडे समाचारदाता
जलेश्वर । महोत्तरीमा लामो समयदेखि नवीकरण नगरी निष्क्रिय अवस्थामा रहेका संघसंस्थामाथि जिल्ला प्रशासन कार्यालयले कडाइ गर्ने भएको छ। प्रशासन कार्यालयले दुई वर्षभन्दा बढी समयदेखि नवीकरणका लागि सम्पर्कमा नआएका संस्थालाई दुई महिनाभित्र नवीकरण तथा अभिलेख अद्यावधिक गर्न निर्देशन दिँदै तोकिएको अवधिभित्र प्रक्रिया पूरा नगरे दर्ता खारेजीलगायतका कानुनी कारबाही अघि बढाउने चेतावनी दिएको हो ।

जिल्ला प्रशासन कार्यालयका अनुसार महोत्तरीमा संस्था दर्ता ऐन, २०३४ तथा संस्था दर्ता नियमावली, २०३४ बमोजिम हालसम्म २ हजार ३२ वटा संघसंस्था दर्ता भएका छन्। तर दर्ता भएका संस्थामध्ये नियमित रूपमा नवीकरण गराउनेको संख्या निकै न्यून रहेको प्रशासनले जनाएको छ। लामो समयसम्म नवीकरण नभएका संस्थाको वास्तविक अवस्था पहिचान गर्न कठिनाई भएपछि प्रशासनले पुराना अभिलेखलाई व्यवस्थित र अद्यावधिक गर्ने अभियान अघि बढाएको हो ।

प्रमुख जिल्ला अधिकारी इन्द्रदेव यादवका अनुसार जिल्लामा पटकपटक आएको बाढी तथा कार्यालय भवन स्थानान्तरणका क्रममा कतिपय संस्थाका विधानसहितका सक्कल मिसिल नष्ट वा हराएका छन्। यसका कारण दर्ता भएका संस्थामध्ये कुन सक्रिय छन्, कुन निष्क्रिय छन्

र कुन संस्थाले आफ्नो घोषित उद्देश्यअनुसार काम गरिरहेका छन् भन्ने विषयमा समेत स्पष्ट विवरण प्राप्त गर्न कठिन भएको छ। यही अवस्थालाई मध्यनजर गर्दै संस्थाहरूलाई नवीकरण तथा अभिलेख अद्यावधिकका लागि निश्चित समय दिइएको यादवले बताए ।

लामो समयसम्म नवीकरणका लागि प्रशासनको सम्पर्कमा नआउँदा संस्थाले आफ्नो उद्देश्यअनुसार गतिविधि सञ्चालन गरिरहेका छन् वा छैनन् भन्ने विषयमा अन्योल बढेको प्रशासनको भनाइ छ । त्यस्तै, संस्थाले नियमित रूपमा तिर्नुपर्ने नवीकरण दस्तुर तथा त्यसबाट सरकारलाई प्राप्त हुने राजस्वसमेत समयमा संकलन हुन नसकेको कार्यालयले जनाएको छ ।

प्रशासनले तोकेको अवधिभित्र नवीकरणका लागि आउने संस्थाले दर्ता प्रमाणपत्र र विधान, साधारणसभाको माइनुट, नवीकरण गर्ने कार्यसमितिको निर्णयसहितको निवेदन, सम्बन्धित आर्थिक वर्षको लेखापरीक्षण प्रतिवेदन, स्थायी लेखा नम्बर (प्यान) सहितको कर चुक्ता

प्रमाणपत्र, विगतमा सम्पन्न कामको प्रगति विवरण तथा आगामी कार्ययोजना र सम्बन्धित स्थानीय तहको नवीकरण सिफारिसलगायतका आवश्यक कागजात पेश गर्नुपर्नेछ ।

प्रशासन कार्यालयले अभिलेख अद्यावधिक तथा नवीकरणको प्रक्रिया पूरा नभएसम्म जिल्लामा नयाँ संघसंस्था दर्ता गरी प्रमाणपत्र जारी गर्ने कार्यसमेत रोकिएको जनाएको छ। पुराना संस्थाको नवीकरण र अभिलेख व्यवस्थापनको काम सम्पन्न भएपछि मात्रै नयाँ संस्था दर्ताको प्रक्रिया पुनः सञ्चालन गरिने कार्यालयले स्पष्ट पारेको छ ।

तोकिएको समयभित्र सम्पर्कमा नआउने वा आवश्यक प्रक्रिया पूरा नगर्ने संस्थामाथि भने प्रचलित कानुनअनुसार दर्ता खारेजीलगायतका कारबाही अघि बढाईने प्रशासनले जनाएको छ। प्रशासनको यो कदमले लामो समयदेखि अद्यावधिक नभएका संघसंस्थाको वास्तविक अवस्था पहिचान गर्नुका साथै जिल्लामा दर्ता भएका संस्थाको अभिलेखलाई व्यवस्थित र अद्यावधिक बनाउने अपेक्षा गरिएको छ ।

मधेश कृषि विश्वविद्यालय

राजविराज न.पा.-३, सप्तरी

कृषि स्नातक (B.Sc. Ag. Hons) तहमा आवेदन फारम भर्ने म्याद पुनः थप सम्बन्धी सूचना

मिति २०८३/०५/१६ गतेको सूचना अनुसार यस मधेश कृषि विश्वविधालय कृषि संकाय अन्तर्गत शैक्षिक सत्र २०८३/८४, चार वर्षे कृषि स्नातक तह (B. Sc. Ag. Hons.) मा विद्यार्थी भर्नाका लागि मिति २०८३/०५/१६ गते देखि मिति २०८३/०५/३१ गते दिन बुधबारसम्म आवेदन फारम भर्ने म्याद थप रहेकोमा Online आवेदन फारम भर्ने म्याद मिति २०८३/०६/१५ गते बिहिवार राति १२:०० बजेसम्मका लागि पुनः थप गरिएको व्यहोरा सम्बन्धीत सबैलाई जानकारी गराइन्छ ।